

ԵՐԱԺԻՇՏ

Լույս է տեսել ISSN 1829-0469 թղթային տարբերակը 2005թ. դեկտեմբերի 25-ից (193-194)

#1-2 հունվար-փետրվար 2022

ԵՐԵՎԱՆԻ ԿՈՄԻՏԱՍԻ ԱՆՎԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՆՍԵՐՎԱՏՈՐԻԱԶԻ 100-ՎՄՅԱ ՀՈՐԵԼՅԱՆԸ

Tenth European Music Analysis Conference

Օրգкомիտե EuroMAC-10:
 профессор Валентина Николаевна Холопова, ректор МГК, профессор Александр Сергеевич Соколов, проректор МГК по научной работе, профессор Константин Владимирович Зенкин

3

Жизнь в музыке (к юбилею Вилли Саркисяна)

С Жаном Тер-Мергеряном. Гастроли во Франции, ноябрь 1997

9

Վալերի Ապրեսի Հարությունյանի ծննդյան 80-ամյակին

Վալերի Հարությունյանի անվան մրցույթ-փառատոնի հանձնախումբը.
 Կ.Լավչյան, Ռ.Սանթրաշյան, Մ.Սարգսյան, Ս.Շահինջանյան, Դ.Հովհաննիսյան,
 Ա.Պետրոսյան, Դ.Հաջագործյան, Մ.Սարգսյան

7

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՎ ՃԱՊՈՆԻԱԶԻ ԴԻՎԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՍՏԱՏՄԱՆ 30-ՎՄՅԱԿԸ

Ամելի Ոսկանյան, Մարինա Գևորգյան, Անահիտ Ներսեսյան, ԵՊԿ ռեկտոր, պրոֆեսոր
 Սոմա Հովհաննիսյան, ՀՀ արտաքին գործերի նախարարի տեղակալ Մնացական Սա-
 ֆարյան, Ճապոնիայի Արտակարգ և լիազոր դեսպան Նորին Գերազանցություն պարոն
 Ֆուկուսիմա Մասանորի, Արփինե Նաչատրյան

6

Գուսան Հավասու 125-ամյա հորեյանին

5

Չայկովսկու
 «Շելկունչիկ» բալետը
 Երեւանի
 Ա. Սպենդիարյանի
 անվ. օպերայի եւ
 բալետի ազգային
 ակադեմիական
 թատրոնի բեմում

3

ПРЕКРАСНЫЕ СТРАНИЦЫ АРМЯНСКОЙ МУЗЫКИ

Его кончина была неожиданной. Казалось, он был полон сил, интереса к жизни. Он был очень нужен той среде, в которой был, неоспоримо, лидером как в своей композиторской и общественной деятельности, так и в качестве педагога. Выросший в музыкальной семье, он стал рано сочинять. Случайно найденная его мамой среди нот песня, записанная в ученической нотной тетрадке, спустя некоторое время была издана, записана на Радио и стала популярной. *“Сочинять надо профессионально”*, – скупно прореагировал его отец, Александр Чаушян, известный виолончелист, педагог, создавший учебники по методике преподавания игры на виолончели. Определился и Левон. С тех пор, учеба в двух направлениях – пианизм и композиция – стали формировать его творческий путь.

Блестящий результат этой учебы Левон Чаушян продемонстрировал на выпускном экзамене в Музыкальной школе имени Чайковского, когда исполнил свой Концерт N1 для фортепиано и струнного оркестра с литаврами. Концерт был написан в 16 лет и стал его дипломной работой. Спустя несколько дней после экзамена, Левон Чаушян сыграет Концерт в Большом зале Филармонии с Филармоническим оркестром Армении под управлением В. Айвазяна. Волнующая традиция пианизма – рахманиновская, прокофьевская, бабаджанянская... Этот вечер премьеры Концерта для фортепиано с оркестром Левона Чаушяна стал для ереванских меломанов сенсацией и звездным часом для самого композитора-пианиста. Ереванский музыкальный мир открыл для себя новое имя.

Таким шумным успехом началась творческая жизнь Левона Чаушяна. Но он по своему характеру не был склонен к шумным браватам, не стремился удивить и ошеломить своих слушателей. Склонный к анализу ситуаций, событий, явлений искусства, он ступил на путь очень осмысленной логики развития своего дарования. Левон Чаушян поступает в Ереванскую консерваторию по двум специальностям – фортепиано (к профессору Г. В. Сараджеву) и композиции (в класс профессора Эдварда Мирзояна).

Он пишет много фортепианной музыки, сам исполняет свои сочинения. Он ищет свой язык, прекрасно осознавая свои корни.

Написанные в студенческие годы Концерт для оркестра (Тема с вариациями), Струнный квартет N1, Симфоническая поэма горячо принимаются слушателями, получают высокую оценку музыкальной критики. В те годы творчество Арама Хачатуряна, Дмитрия Шостаковича, Сергея Прокофьева было в центре внимания и профессионалов, и любителей музыки. Эти выдающиеся мастера композиции надолго определили путь армянской музыки. *“Да, это было так, – говорил Левон Чаушян. – Но вместе с тем армянская музыка имела и более широкий спектр для своего развития. Это я ощущал и тогда. И это было бесконечно интересно”*.

В 60–70-е годы XX века армянская композиторская школа переживает свой расцвет. К известности композиторов старшего поколения – Арно Бабаджаняна, Эдварда Мирзояна, Александра Арутюняна, Григория Егизаряна, Лазаря Сарьяна присоединяются имена их учеников, ставших широко известными композиторами – это Дживан Тер-Татевосян, Авет Тертерян, Константин Орбелян, Хачатур

Левон Чаушян

Аветисян, Эмин Аристакесян. А следующее поколение композиторов определяется по-своему. Уже в ходу модерн, авангард. Левона Чаушяна это интересует, он много слышит и знает, он уже активный член Союза композиторов Армении, общественный деятель. В середине 70-х избирается руководителем Молодежной секции камерной и симфонической музыки СК Армении, соединившей в своем составе соцветие талантов. Это Тигран Мансурян, Мартын Израелян, Ашот Зограбян, Рубен Саркисян, Ваграм Бабалян, Ерванд Еркянян, Константин Петросян, Мартын Вартазарян, Ромен Давтян, позже в секцию войдут Эдуард Айрапетян, Сурен Закарян, Артем Казарян, Степан Бабаторосян, Ашот Бабалян. В секции работают и музыковеды. Работы было много. Звучала музыка, исполнялась и покупалась. Молодые композиторы с чувством гордости за свою профессию ощущали нужность своей стране.

“Левон Чаушян – композитор, тяготеющий к масштабным построениям; в его музыке ощутимо стремление мыслить крупными мазками”, – пишет в эти годы Анна Аревшатян. Он автор произведений о которых говорят: это сонаты для фортепиано и виолончели соло, концерты для фортепиано с оркестром (Первый и Второй), Концерт для скрипки с оркестром, блестяще исполненный Рубеном Агароняном, которому он и посвящен, Симфония для большого симфонического оркестра “Неизвестному солдату”.

Левон Чаушян с молодости был проникнут глубоким уважением к национальным и классическим традициям, поэтому в период своей зрелости он предстает крепким звеном, соединяющим эти традиции с новыми тенденциями искусства, властно врывающимися в жизнь.

Деятельность Чаушяна отличалась всегда многогранностью, сочетанием творческого и общественного начал. В 1990-е он приглашается Лорисом Чкнаворяном возглавить Симфонический центр Филармонии, способствует созданию новых симфонических сочинений, которые исполняются в концертах, поддерживая престиж композиторов в это сложное время. Сочиняет и сам. И каждое его сочинение открыто и ярко утверждает эту дорожку для него связь тра-

диций. Поэтому, вероятно, его подлинным достижением становится музыка квартетов, которых у него шесть, произведений, написанных в самом классическом из всех жанров.

Все его квартеты обрели в свое время интересную исполнительскую биографию. Порой, просто сенсационную. Впервые исполненные Квartetом имени Комитаса, они быстро обрели мировую известность. Премьера Квartetа N2 состоялась в Ереване в 1983 году. Далее Квartet прозвучал во время Дней советской музыки в Норвегии, а дальше, – в Москве, Ленинграде Новосибирске. А в мае 1984 года на 31-ой Международной трибуне композиторов при Юнеско его Квartet N2 был отобран как одно из 12 лучших сочинений года и за 1985 год прозвучал в десяти странах мира!

Не менее ярким был успех его Квartetа N3, который был заказан композитору художественным руководителем и альтистом Ереванского квартета Заре Саакянцем. Квartet был исполнен Квartetом Лидиан (США) в Вашингтоне и в Бостоне, Москве и Ереване. А в мае 1988 года прозвучал в Ленинграде на Международном фестивале современной музыки в присутствии выдающихся композиторов и исполнителей, приглашенных на этот фестиваль. Известный болгарский музыковед Стефан Дрогустинов делился своими впечатлениями в прессе: *“В моей душе останутся незабываемые встречи с музыкой Гии Канчели, Джона Адамса, Дьердя Лигети, Софьи Губайдулиной – их сочинения произвели наибольшее впечатление из того, что удалось услышать на фестивале”*... И рядом с ними было названо имя Левона Чаушяна, знакомство с Квartetом которого оставило на Дрогустинова большое впечатление...

Прекрасным продолжением его квартетной эпопеи стали Квartet N 4 и Квartet N 5, которые уже исполнялись в наше новое время, так сузившее рамки общений. Квartetы исполнялись в Ереване замечательными молодыми музыкантами класса профессора Ереванской консерватории Эдиты Авакян.

Перспективы творчества Левона Чаушяна просматривались именно в этой камерно-инструментальной музыке. Он был, поистине, мастером квартетов. Он должен был быть горд, что так сохранил этот замечательный жанр в армянской музыке, придав ему значение духовных откровений.

Левон Чаушян был высоко ценим музыкальным сообществом, широко известен в кругах искусства. Он был заслуженным деятелем искусств Армении, обладателем медали Мовсеса Хоренаци, лауреатом многих музыкальных конкурсов, заметной фигурой международных фестивалей. Ему были вручены Золотые медали Министерства культуры Армении и мэрии Еревана. Его авторитет как личности, как профессионала неизменно оставался на самом высоком уровне. Его усилия сохранить традиции кафедры композиции при Ереванской консерватории, где он в качестве профессора состоял педагогом, несомненно будут поддержаны в дальнейшем его коллегами и учениками.

МАРГАРИТА РУХКЯН
доктор искусствоведения,
ведущий научный сотрудник ИИ НАН РА.

Արաբս Դավթյանին նվիրված հուշահամաժամանակի բացումը Երեւանում

2022-ի փետրվարի 26-ին Երևանի Կիևյան 10 հասցեում բացվեց հայ օպերային երգչուհի, ՀՀ ժողովրդական արտիստ Արաբս Դավթյանին նվիրված հուշահամաժամանակը: Արաբս Դավթյանը մասնակցեցին մշակույթի ներկայացուցիչներ, պետական և հասարակական գործիչներ, ինչպես նաև երգչուհու կատարողական արվեստի երկրպագուներ:

Ամվանի երգչուհու մտերիմ, բծիշկ Վահան Վարդապետյանը բացման խոսքում ակնարկեց, որ Արաբս Դավթյանը հասարակության մեջ հանրաճանաչ էր ոչ միայն իր անգուցական դերերից ծայրով, կատարողական բարձր արվեստով, այլև գերում էր մարդկանց սրտերը զվարթ կենսուրախ խառնվածքով: Նա ընդգծեց Օհան Դուրյանի կողմից Արաբս Դավթյանին տրված բարձր գնահատականը, ով բնորոշեց երգչուհուն որպես ոսկե ծայր և ոսկե հոգի ունեցող ամենամեծ երգչուհի:

Վարդապետյանը նաև շնորհակալություն հայտնեց Արաբս Դավթյանի նվիրյալ սան Լուսինե Ազարյանին, ով իր համառ հետևողականությամբ իրականություն դարձրեց

հուշաբարի տեղադրումը, ինչպես նաև միջոցառման կազմակերպիչներին, հեղինակներին և ներկայիցին:

Ամվանի երգչուհու բազմակողմանի կերպարին անդրա-

ԵՊՀ պրոֆեսոր
Դավթ Դավթյան

ԵՊՀ ռեկտոր, պրոֆեսոր
Սոնա Հովհաննիսյան

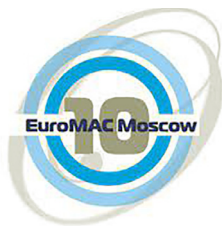
դարձավ նաև Կոմիտասի անվան ԵՊՀ ռեկտոր, ՀՀ արվեստի վաստակավոր գործիչ Սոնա Հովհաննիսյանը. *«Արաբս Դավթյանը մեր անմահներից է: Բազմաշերտ երգչուհին նաև յուրահատուկ դերասանուհի ու ԵՊՀ երկարամյա դասախոս էր, որի կենսախիղճը քրքիջը պակասում է կոմսերվատորիայում: Սակայն նրա դասարանն այսօր շարունակում է իր աշխատանքը»*:

Նշենք, որ միջազգային հարթակին համապատասխանող երգչուհի՝ Արաբս Դավթյանն իր կատարողական գործունեությունն սկսեց դեռ Կոմսերվատորիայում ուսանելու տարիներին՝ կատարելով բազմաթիվ դերերգեր ԵՊՀ-ի օպերային ստուդիայի բեմում:

Միջոցառմանը լուրջ ունեցան նաև ԵՊՀ պրոֆեսոր, ՀՀ մշակույթի վաստակավոր գործիչ Դավթ Դավթյանը, ԿԳՄՍ փոխնախարար Արա Խզմալյանը, երգիչներ՝ Արթուր Իսախանյանն ու Լուսինե Ազարյանը:

Արաբս Դավթյանին նվիրված հուշաբարի հեղինակներն են՝ Ասլան Մխիթարյանն ու Զավեն Փալիկյանը:

Tenth European Music Analysis Conference

Нынешней осенью в Москве прошел Десятый Европейский конгресс по музыкальному анализу (EuroMAC–10). Отметим, что вначале конгресс предполагалось провести в сентябре 2020 года, однако из-за пандемии он был перенесен на 20–24 сентября 2021 года.

1

Европейский конгресс по музыкальному анализу – событие международного масштаба. Его цель – совместная работа исследователей из многих стран мира для нахождения общих задач и целей в развитии науки, прежде всего, в области теории музыки. Первый такой форум был проведен в 1989 году в городе Кольмар (Франция). Последующие проходили в странах Западной Европы: Италии (Тренто, 1992; Рим, 2011), Франции (Монпелье, 1995; Страсбург, 2017), Нидерландах (Роттердам, 1999), Англии (Бристоль, 2002), Германии (Фрайбург, 2007) и Бельгии (Лёвен, 2014).

Юбилейный десятый конгресс впервые был проведен в России под руководством Московской государственной консерватории им. П.И. Чайковского, Российского Общества теории музыки (ОТМ) при поддержке всех европейских обществ теории музыки. В частности, Общество музыкального анализа Великобритании (Society for Music Analysis, SMA), Польское общество музыкального анализа (Polskie Towarzystwo Analizy Muzycznej, PTAM), Хорватское общество теории музыки (Hrvatsko društvo glazbenih teoreticara, HDGT), Португальское общество теории музыки (Portuguese Society, SAMP TBA), Французское общество музыкального анализа (Société française d'analyse musicale, SFAM), Общество теории музыки Германии и Австрии (Gesellschaft für Musiktheorie, GMT), Голландско-фламандское общество теории музыки (Vereniging voor Muziektheorie, VvM, Нидерланды), Каталонское общество (Catalunian Society, ATAM, Испания), Бельгийское общество музыкального анализа (Société belge d'analyse musicale, SBAM), Общество анализа и теории музыки Италии (Gruppo Analisi et Teoria musicale, GATM), а также ряда американских обществ музыкальной теории и анализа.

Десятый Европейский конгресс по музыкальному анализу стал особенно презентативным. В общей сложности в программу Конгресса после отбора экспертной комиссией вошло около 400 докладов. Работа проходила как в форме пленарных, так и секционных докладов, в основном в режиме онлайн. Организаторы были заинтересованы в широкой представленности различных европейских научных подходов в контексте общего открытого диалога и отборе молодых исследователей со всего мира. Несмотря на то, что конгресс позиционировался как европейский, его участниками также были и представители музыкальной науки из США (г. Блумингтон, Университет Индианаполиса; Университет Пибоди; Университет Джона Хопкинса), Канады, Японии, Китая и Бразилии.

Объявляя основную направленность конгресса как “Анализ, теория и история музыки: объединение, контраст или противопоставление”, организационный комитет предложил следующую тематику:

- эпистемология теории, анализа и истории музыки;
- теория музыки как универсальное знание в противопоставлении исторически информированной теории;
- теоретические и исторические аспекты этномышкетологии — от его истоков до наших дней;
- аспекты теории и анализа, освещающие содержание музыки: музыка как язык, музыкальная семиотика, музыкальная “сигнификация”;

• теории “новой музыки”, ее предмет и методы ее анализа;

• технологические подходы к теории музыки и музыкальному анализу vs. “новое музыковедение” и теория музыкальной критики;

• теории и методы анализа музыки;

• выступления на свободные темы.

Для работы конгресса было создано 55 тематических секций, включая музыку разных эпох и стилей. В качестве пленарных докладчиков выступили представители обществ, в том числе от Российского Общества теории музыки **Александр Соколов** (Московская консерватория) с темой “«Post scriptum» как модус композиторского высказывания”; Бельгийского общества музыкального анализа **Николя Меюс** (Сорбоннский университет) с темой “Модальность”; Британского общества музыкального анализа **Катерина А. Брэдли** (Университет Осло) с темой “Analysing Fragmentary Evidence: Revealing Remnants from a Medieval Motet Book in Stockholm”; Французского общества музыкального анализа **Жан-Марк Шувель** (Парижский университет “Сорбонна”) с темой “Анализ: что он дает музыкальным произведениям” и **Николя Меюс** с темой “Музыкальная нотация как анализ”, на основе текстов Средневековья; Немецкого и австрийского общества теории музыки **Гезине Шрёдер** (Лейпцигская высшая школа музыки и театра им. Ф. Мендельсона–Бартольди) с темой “Li Bai, Set to Music by European Composers. On Relations between Music, Words and the Cultivation of Strangeness”; Итальянского общества **Марко Барони** (Болонский университет) с темой “Анализ языков постдодекафонии. Памяти Бруно Мадерны”; Польского общества музыкального анализа **Марчин Тшесик** (Катовицкая академия музыки) с темой “The Dark Side of the Soul. A Topical Approach to Scriabin on the Example of the 6th Piano Sonata”; Голландско-фламандского общества теории музыки: круглый стол, модератор **Джон Козловски** (Амстердамская консерватория); тема: “Бетховен 2020: аналитические и исполнительские точки зрения”; **Жан-Жак Натье** (Канада): “Возможно ли единство в музыковедении?” и другие.

Особое значение имели тематические пленарные заседания: “Северо-американская Шенкерiana, Шенбергиана, Стравинскиана, Риманиана и Кейджиана”. Докладчиками выступили **Паунди Бурштейн** (Хантерский колледж и Городской университет Нью-Йорка), **Северин Нефф** (Университет Северной Каролины, Чапел-Хилл), **Питер ван дер Тоорн** (Университет Калифорнии, Санта Барбара), **Александр Реддинг** (Гарвардский университет) и **Давид В. Бернштейн** (Колледж Миллза); модераторы – **Майкл Бекерман** (Нью-Йоркский университет) и **Ильдар Ханнанов** (Институт Пибоди).

В деятельности конгресса от российской стороны приняли участие многочисленные ученые из Московской, Санкт-Петербургской, Уральской, Казанской, Саратовской, Петрозаводской, Нижегородской, Новосибирской консерваторий, Государственного Института искусствознания, Российской академии музыки имени Гнесиных, Московского института имени Шнитке, Академии хорового искусства имени Попова, Института философии РАН, Пермского гуманитарного и педагогического университета, Московского, Санкт-Петербургского, Вологодского и Псковского университетов, РГУ имени Косыгина и других учебных заведений России.

Свидетельством уровня отечественного музыковедения стало участие доктор искусствознания, профессор Ереванской государственной консерватории им. Комитаса Светлана Корюновна Саркисян. Ее доклад “Об одном

свойстве фактуры в оркестровой музыке XX века” был зачитан в секции “Техники и формы в музыке XX века” с темой. В связи с ее выступлением на имя ректора Ереванской консерватории, профессора Соны Оганесовны Оганесян было получено благодарственное письмо от проректора по научной работе, доктора искусствознания, профессора Московской консерватории, члена международного редакционного совета журналов “Музыкальная Армения” и “Армянский композитор” К. В. Зенкина:

Уважаемая Сона Оганесовна!

Московская государственная консерватория имени П. И. Чайковского благодарит за участие в X Европейском конгрессе по музыкальному анализу (EuroMAC–10) доктора искусствознания, профессора Саркисян Светлану Корюновну.

EuroMAC – крупнейшее событие в научной жизни, объединяющее все европейские общества теории и анализа музыки. X Конгресс впервые проводился в России и стал особенно масштабным, собрав более 400 участников.

Приятно отметить, что в столь значимом научном мероприятии были продемонстрированы достижения музыковедов Армении, представителем которой стала Светлана Корюновна, успешно выступившая с докладом на тему “Об одном свойстве фактуры в оркестровой музыке XX века”

С уважением,

проректор по научной работе, профессор К. В. Зенкин

Следует добавить, что благодаря оперативной работе оргкомитета к началу конгресса издательским центром Московской консерватории был издан объемистый (712 страниц) том тезисов, с которым можно ознакомиться на сайте МГК: Десятый Европейский конгресс по музыкальному анализу, М., 2021.

EuroMAC–10 стал важным событием в сфере аналитического музыкознания и смежных с ним музыкально-теоретических дисциплин, сыграл важную роль в деле развития международного сотрудничества.

Мы попросили профессора С. К. Саркисян вкратце поделиться впечатлениями.

Впечатления от EuroMAC–10 очень необычные в нескольких отношениях. Во-первых, огромный охват исследовательских тем, методологии анализа, индивидуальных подходов в изучении музыки разных эпох и стилей. Это многообразие можно символично назвать “гимном науке о музыке”. Во-вторых, впервые Москва принимала в столь представительном составе крупнейших авторитетов со всего мира, что позволило оценить живую энергетику научной мысли. Наконец, для меня, как специалиста музыкальной культуры XIX–XX веков, было радостно видеть явное преобладание тематики, связанной с этим периодом. Новая и новейшая музыка в лице многочисленных участников конгресса, получила освещение как в русле обобщающего взгляда на единение настоящего с прошлым, так и с точки зрения современного этапа творческих экспериментов (например, в мультимедийном искусстве). Надо сказать, что центральной магистралью докладов по современной музыке стал вопрос организации звукового пространства, с чем было связана и проблематика моего сообщения.

Единственно, что вызывало дискомфорт, это общение в формате онлайн. Однако технически все переходы от секции к секции, возможность слушать нужного докладчика в установленное время, было безупречным.

МАРГАРИТА КИРАКОСЯН
музыковед

Չայկովսկու «Շչեկունչիկ» բալետը Երեանի Ա. Սպենդիարյանի անվան օպերայի եւ բալետի ազգային ակադեմիական թատրոնի բեմում

1

Հունվարի 3-ին ներկա գտնվեցի Երևանի Ա. Սպենդիարյանի անվան օպերայի և բալետի ազգային ակադեմիական թատրոնում կայացած Չայկովսկու «Շչեկունչիկ» բալետի ներկայացմանը:

Լսել էի բալետի մասին, գերվել Չայկովսկու երաժշտությանը, բայց երբ ամենամեծ ներկա գտնվեցի ներկայացմանը սերս դեպի բալետային արվեստը և Չայկովսկին կրկնապատկվեց:

Բալետն սկսվեց գործիքային մախարանով, որը մեզ տեղափոխեց հեքիաթ: Բացվեց վարագույրը, երևացին առատ լուսավորված բեմը, Սուրբ Ծննդյան մախապատրաստական ղեկորացիաները: Քիչ հետո բեմն իրենց ներկայությամբ ակտիվացրին պրոֆեսիոնալ և վաստակավոր ար-

տիստները՝ բազմերանգ հագուստներով, կատարյալ գեղեցիկ շարժումներով:

Մթնոլորտը, որ ստեղծվել էր միջավայրից, էներգետիկան, որ փոխանցում էին բեմում փայլող արտիստները ամբողջությամբ կլանել էին հանդիսատեսին: Իսկ երաժշտությունը... այդ հիասքանչ տարերային մեղեդիները էլ ավելի էին ամբողջացնում տիրող ամանորյա տրամադրությունը: Որքան գեղեցիկ էր գործիքավորումը, տեմբրային ընտրությունը: Հարկ եմ համարում առանձնացնել տավիղների նվագաբաժնի կատարումը, որոնք իրենց արպեջոներով լրիվ ամբողջացնում էին հեքիաթային կերպարը:

Յուրաքանչյուր բավականություն ստացանք, քանի որ թե՛ բալետի պարողները, թե՛ երաժիշտները մեծ սիրով և նվիրումով էին ներկայանում: Շատերը ցանկություն էին

հայտնել ապահովել իրենց համար չքնաղ տոնական տրամադրություն, դրա վկայությունն էր լեփ լեցուն դահլիճն ու անվերջ պահանջարկ ունեցող ներկայացումը:

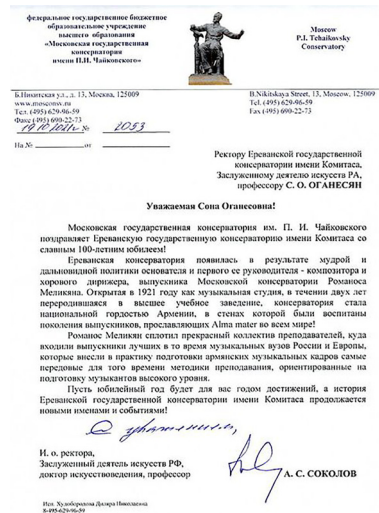
Ներկայացման ավարտին դահլիճը լցվեց անավարտ թվացող ծափերի ալիքներով, որն հատկապես սաստկացավ, երբ իր խոնարհումն արեց Մկնեի արքային մարմնավորող Արմեն Զաքարյանը: Ակամատեսը լինելով նման տպավորիչ, պրոֆեսիոնալ ներկայացմանը, ցանկություն ունեմ բաց չթողնել դրանցից և ոչ մեկը:

ՏԱԹԵՎԻԿ ԲԱՂՎԱՍՏՐԱՆ
Երևանի պետական Ա. Բաբաջանյանի անվ.
երաժշտամանկավարժական քոլեջի
3-րդ կուրսի ուսանող, քանոնահար

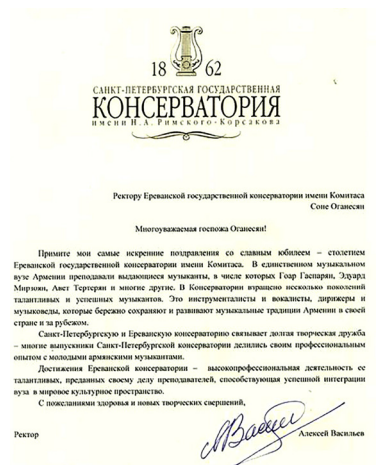
ՇՆՈՐՀԱԿՈՐԱՆՔՆԵՐ ԿՈՆՍԵՐՎԱՏՈՐԻԱՅԻ 100-ՎՄՅԱԿԻ ԱՌԹԻԿ

1 Ինչպես գիտենք, 2021 թվականը հանդիսությամբ նշվեց Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի 100-ամյակը: Այդ առթիվ Երևանի պետական կոնսերվատորիան, ռեկտոր, ՀՀ արվեստի վաստակավոր գործիչ Սոնա Հովհաննիսյանը և պրոֆեսորադասախոսական կազմն ստացել են բազմաթիվ շնորհավորական ուղերձներ: Անձամբ ձեռագիր շնորհավորանք է հղել աշխարհահռչակ դաշնակահար **Եվգենի Կիսինը**, ինչպես նաև «New York City Opera»-ի երաժշտական ղեկավար և գլխավոր դիրիժոր, ՌԴ վաստակավոր արտիստ **Կոնստանտին Օրբելյանը**, միջազգային մրցույթների դափնեկիր, թավջութակահար **Ալեքսանդր Չաուշյանը**, դաշնակահար, ՀՀ վաստակավոր արտիստ **Հայկ Մելիքյանը**, սուպրանո **Լիանա Հարությունյանը**: Իրենց ուղերձներն են հղել անվանի կոնսերվատորիաներն: Գնեսինների անվ. ռուսական երաժշտական ակադեմիայի ռեկտոր **Ալեքսանդր Ռիժինսկին**, Բելոռուսիայի պետական երաժշտական ակադեմիայի ռեկտոր **Եկատերինա Ղուլովան** և այլոց, որոնց ընթերցողը կարող է ծանոթանալ «Երաժիշտ» ամսաթերթի # 10 (190) 2021 թ. հոկտեմբերի համարում:

Հարկ է նշել, որ Երևանի կոնսերվատորիան առ այսօր շարունակում է ստանալ նորանոր շնորհավորանքներ, բազմապիսի մաղթանքներով և ԵՊԿ խմբագրությունը սիրով շարունակում է հրապարակել աշխարհի տարբեր անկյուններից ստացված շնորհավորական ուղերձները:

նական տարին 26-ը համար լինի ձեռքբերումների տարի, իսկ Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի պատմությունը շարունակվի նոր անուններով և իրադարձություններով», - նշել է պարոն Սոկոլովն իր ուղերձում:

«Երևանյան կոնսերվատորիայի ձեռք բերումն իր տաղանդավոր և գործին նվիրյալ դասախոսների բարձրակարգ մասնագիտական գործունեությունն է, որը նպաստում է բուհի բարեհաջող ինտեգրմանն աշխարհի մշակութային համապատկերին», - գրել է պարոն Վասիլյեվը:

Սոկոլովյի Չայկովսկու անվան պետական կոնսերվատորիան, ի դեմս ռեկտոր **Ալեքսանդր Սոկոլովի**.

Պարոն Սոկոլովն իր խոսքում նշել է, կոնսերվատորիայի առաջին ռեկտոր, կոմպոզիտոր և դիրիժոր, ինչպես նաև Սոկոլովյի կոնսերվատորիայի շրջանավարտ Ռոմանոս Մելիքյանի դերը բուհի կայացման գործընթացում՝ կոնսերվատորիան անվանելով Հայաստանի ազգային արժեք:

«Թող որ հորեյլանական տարին 26-ը համար լինի ձեռքբերումների տարի, իսկ Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի պատմությունը շարունակվի նոր անուններով և իրադարձություններով», - նշել է պարոն Սոկոլովն իր ուղերձում:

Սանկտ Պետերբուրգի Ռիմսկի-Կորսակովի անվան պետական կոնսերվատորիայի ռեկտոր **Ալեքսեյ Վասիլյևը**.

Շնորհավորելով ԵՊԿ ռեկտոր Սոնա Հովհաննիսյանին երաժշտական բուհի հարյուրամյա հոբելյանի առիթով՝ Վասիլյևը նշում է, որ Երևանի և Սանկտ Պետերբուրգի կոնսերվատորիաները միավորում է ստեղծագործական երկարամյա բարեկամությունը:

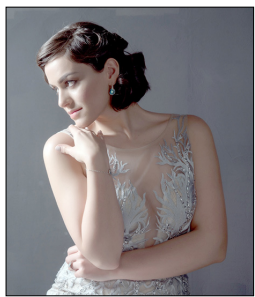
«Երևանյան կոնսերվատորիայի ձեռք բերումն իր տաղանդավոր և գործին նվիրյալ դասախոսների բարձրակարգ մասնագիտական գործունեությունն է, որը նպաստում է բուհի բարեհաջող ինտեգրմանն աշխարհի մշակութային համապատկերին», - գրել է պարոն Վասիլյեվը:

ՀՀ կրթության, գիտության, մշակույթի, սպորտի նախարար **Վահրամ Ղուլանյանը**.

«Հարգելի՛ հայրենակիցներ,

Երևանի Կոմիտասի անունը կրող պետական կոնսերվատորիան բոլորում է 100-ամյակը: Անցնող տարվա բոլոր դժվարություններն ու բարդությունները մեկտեղվում են հորելյանական երաժշտական անմահադարձայ եռուգեռով, 100-ամյակը պատվով մշակութային միջոցառումներով: Երաժշտարվեստի հարգարժան ներկայացուցիչներ, դասախոսներ, ուսանողներ, արդեն մեկ դար է, ինչ աշխարհը հաղորդակից է հայ երգարվեստին, ծանաչում և վայելում է հայկական երաժշտական գործիքների՝ մեր դարավոր մշակույթը

հավերժացնող ստեղծագործությունները, արդեն մեկ դար է՝ բուհի ուսանողներն ու շրջանավարտները համաշխարհային տարբեր բեմերում նվաճում են ունկնդիրների սիրտը, համրահռչակում Հայաստանն ու հայկական մշակույթը, հաղթանակներ նվաճում՝ նաև փայլուն ելույթ ունենալով աշխարհահռչակ ստեղծագործողների կատարումներով: Եվ հպարտորեն պետք է ընդգծել, որ Կոնսերվատորիան, որպես երաժշտարվեստը կատարելագործող բուհ, տարբեր ժամանակներում հռչակավոր անուններ է տվել ոչ միայն հայ, այլև համաշխարհային մշակույթի համար. Առնո Բաբաջանյան, Ալեքսանդր Հարությունյան, Ավետ Տերտերյան, Տիգրան Մանսուրյան, Վաչե Շարաֆյան, Լուսինե Զաքարյան... Եվ անվերջ կարելի է թվարկել այս շարքը, որը մի վառ աստղաբույլ է երաժշտական երկնակամարում: Շնորհավորում են բոլորիս, շնորհավորում են Կոնսերվատորիայում սովորած բոլոր սերունդներին, այսօրվա սաներին, պրոֆեսորադասախոսական անձնակազմին: Մաղթում են ազատ ստեղծագործական հնարավորություններ, անսպառ ուժ ու եռանդ, երաժշտության կախարդական աշխարհում ճախրելու բերկրամբ: Առողջ եղեք, և թող հայ երգն ու երաժշտությունը հավերժաման նաև ձեզով, ձեր հուզու և մտքի թռիչքներով»:

Եվրոպական օպերային բեմերի արտիստուհի, Երևանի Կոմիտասի անվ. պետական կոնսերվատորիայի շրջանավարտ, սուպրանո **Ռուզան Մանթաշյանը**.

«Հարգելի և շատ սիրելի հարազատ բուհ, ռեկտոր Սոնա Հովհաննիսյան, պրոֆեսորադասախոսական կազմ, ուսանողներ, աղմիհստրացիայի աշխատակիցներ, շնորհավորում են մեզ բոլորիս այս հիանալի տոնի առթիվ: Ես 2011 թվականի շրջանավարտ եմ: Իմ ուսանողական տարիները մինչև օրս մեծ ջերմությամբ են հիշում:

Այն գիտելիքները, որոնք ստացել են կոնսերվատորիայում ինձ միշտ ուղեկցում են ստեղծագործական կյանքի տարբեր փուլերում: Հենց այստեղ դրվել են ամուր հիմքեր, որոնց վրա շարունակում են կառուցել նորանոր մասնագիտական հմտություններ:

Խոնարհումս բոլոր դասախոսների անձնակազմի գործի առաջ: Փորձելով չառանձնացնել ոչ ոքի՝ միևնույն է չեմ կարող առանձնապես չհիշել երջանակահիշատակ պրոֆեսոր Վալերի Հարությունյանին, ում ծննդյան 80-ամյակն էլ լրացավ այս տարի, ով մի քանի սերունդներ է կրթել իր դասավանդման տարիներին՝ նրանց շարքում բախտ է վիճակվել լինել նա և ինձ: Չեմ կարող չնշել նաև շատ սիրելի պրոֆեսոր Մարգարիտ Սարգսյանին, իր նվիրվածությունն ուսանողներին, իր գործին տալով մեզ ոչ միայն մասնագիտական գիտելիք, այլև պատրաստելով ապագա բարդ ճանապարհին իր անգին խորհուրդներով:

Շնորհավորում են նաև քեզ՝ ուսանող, ներկա և ապագա: Մի ցանկություն ունեմ միայն. եղիր հետաքրքրասեր քո ընտրած մասնագիտության նկատմամբ երբեք չբավարարվելով դասախոսի պահանջկոտությամբ: Սա ավելին է, քան մասնագիտություն: Սա ապրելակերպ է:

Ուրեմն առաջ դեպի նորանոր հաջողություններ:

Սիրով Ձեր՝
Ռուզան Մանթաշյան»

Արցախի Կրթության, գիտության, մշակույթի, սպորտի նախարար **Լուսինե Ղարախանյանը**.

Նա իր խոսքում նշել է, որ Կոնսերվատորիան արդարացրեց առաջին հերթին հիմնադիրների ակնկալիքները, վերածվեց ազգային մշակույթի հրաշալի դարբնոցի, որտեղ կերտվել և կերտվում են մեր ինքնության լույսի սերմնացանները, հարատևության գաղափարի հմուտ ճարտարապետները:

«Կոնսերվատորիան բոլոր ժամանակներում հարազատ մոր պես նվիրվեց Արցախի տաղանդավոր երիտասարդների կոփման, կատարելագործման և Արցախում հայ ազգային հարուստ երաժշտարվեստի գոհարները բարձր պահելու գործին, որոնք վերադարձան Արցախ՝ իրենց հետ բերելով կենսական լույս»:

UCLA համալսարանի պրոֆեսոր, Dilijan Chamber Music Series փառալուրի գեղարվեստական ղեկավար, ջութակահար **Սովսես Պողոսյանը**.

«Սիրելի ուսանողներ, դասախոսներ և Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի աշխատակիցներ, հղում են իմ սրտանց ողջույններն ու շնորհավորում

րանքները բուհի 100-ամյակի առթիվ:

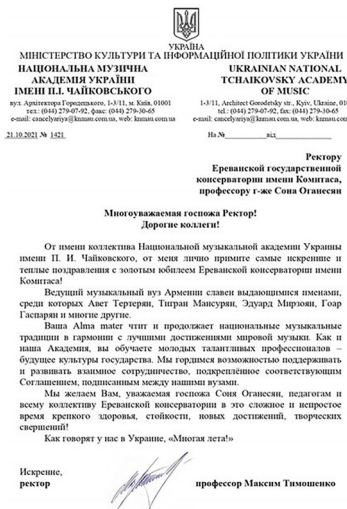
Դեռևս 1982-ին որպես ուսանող մասնակցությունս բուհի 60-ամյակի տոնակատարություններին ջերմ ու անմոռանալի հիշողություններ է բերում տոնական համերգներից՝ Գյումրիից մինչև Մոսկվա, քաղած դասերից և ստեղծված ընկերական կապերից:

Իմ ամենաերախտապարտ հիշողությունները կապված են իմ սիրելի ուսուցիչներ Վիլի Մոկացյանի (ջութակ), Կարեն Կոստանյանի և Զարեհ Սահակյանցի (կամերային երաժշտություն) հետ, ինչպես նաև դաշնամուրի նվիրյալ նվագակցողներ Ալիդա Ալթունյանի և Հասմիկ Պետրոսյանի հետ, ովքեր, բացի փայլուն մանկավարժներ լինելուց, ինձ համար մարմնավորել են իրական խոնարհությամբ, համեստությամբ և ամենօրյա անձուրաց նվիրումը:

Ես նաև հիշում եմ, թե ինչպես էի առաջին անգամ կատարում իմ կոմպոզիտոր ուսանող գործընկերների ստեղծագործությունները՝ առաջին անգամ բացահայտելով նոր երաժշտական ստեղծագործության վրա աշխատելու բերկրանքը, որն ինձ մեջ կրում են մինչև այսօր:

Իր գոյության երկրորդ հարյուրամյակ թևակոխող Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիային ցանկանում են ամրություն, չնայած մեր երկրի և արվեստի համար դժվարին ժամանակաշրջանի, մաղթում են նաև հարգել մեծ ավանդույթները, բայց նաև չվախենալ նորն ընդունելուց և ժամանակի հետ զարգանալուց: Շնորհավորում են»:

(Տեքստի բնօրինակն անգլերեն է):

«Երևանի կոնսերվատորիան հարգում և շարունակում է ազգային երաժշտական ավանդույթները՝ համահունչ համաշխարհային երաժշտության լավագույն նվաճումներին: Ինչպես մեր Ակադեմիան, դուք ևս պատրաստում եք երիտասարդ տաղանդավոր մասնագետների՝ պետության մշակույթի ապագան»:

Ֆինլանդիայի Տուրկուի Կիրառական Գիտությունների Համալսարանի **Արվեստի ակադեմիան**.

Նամակում նշվում է, որ ակադեմիան խորապես կարևորում է երկու հաստատությունների միջև ստեղծված կապը Erasmus+ ծրագրի միջոցով և հպարտ է, որ այս կիսամյակում նրանք հյուրընկալում են ևս երկու տաղանդավոր երաժիշտների ԵՊԿ-ից:

Ռոստովի Սերգեյ Ռախմանինովի անվան պետական կոնսերվատորիայի անձնակազմը.

«Կոնսերվատորիան անցել է խորհրդանշական ու յուրօրինակ ծանապարհ: Հայաստանի պետականության հետ գրեթե միաժամանակ ծնված Երևանի կոնսերվատորիան իր մեջ մարմնավորում է ազգային դպրոցի ավանդույթների երաժշտական կրթության եվրոպական լավագույն մոտեցումների կատարյալ համադրությունը», - նշվում է նամակում:

ԵՆՈՐՀԱՎՈՐԱԾՆԵՐ ԿՈՆՍԵՐՎԱՏՈՐԻՎՅԻ 100-ՎՄՅԱԿԻ ԱՌԹԻՎ

Հանրահայտ դաշնակա-
հար **Մարիաննա Շիրինյանը**.
«Սիրելի Կոնսերվատորիա,
երաժշտական ոգու աղբյուր՝
Շնորհավորում եմ 100-
ամյակը:
Մեկ դար մեծ եռանդով,
ոգեշնչմամբ, աշխատասի-
րությամբ, գործի հանդեպ
անսահման սիրով և նվիրվա-
ծությամբ՝ չնայած պատմա-
կան դժվարություններին:

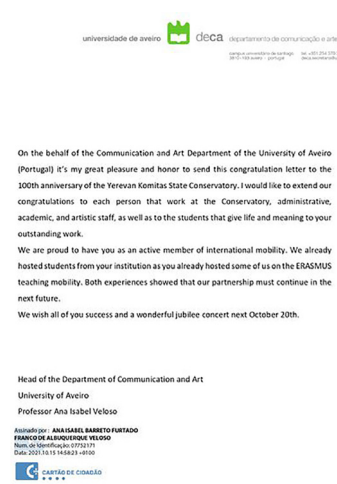
4 Շարունակիր այսպես և քո սաները միշտ
բարձր կպահեն քո պատիվը մեր երկրի և աշխար-
հի տարբեր անկյուններում, սիրելի Ալմա-մատեր:
Ինքս հասցրել եմ լինել ուսանող այս հիանալի հաստատու-
թյունում մեկ ու կես տարի, իմ շատ սիրելի և անմոռանալի
Իգոր Յավրյանի դասարանում: Սա եղել է ինչպես մասնագի-
տական, այնպես էլ մարդկային տեսակետից ձևավորող ու
իմ հետագա մասնագիտական կյանքի համար շատ կարևոր
մի ժամանակահատված:

Մաղթում եմ բազում տարիների շարունակական հաջո-
ղություններ և անսպառ եռանդ:
Ամենաջերմ ցանկություններով և երախտագիտությամբ՝
Մարիաննա Շիրինյան»:

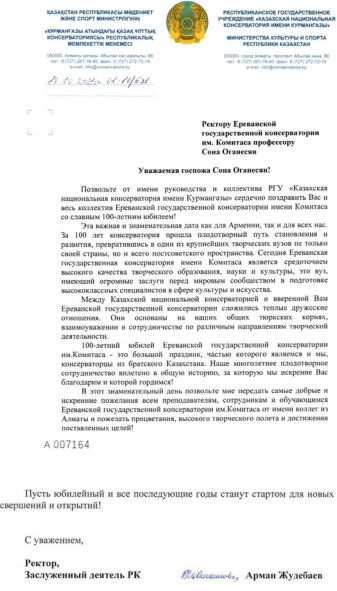
Թավջութակահար, Բեռլինյան ԿՈՒՄ քառյակի (KUSS
Quartet) արտիստ, Բեռլի-
նի ֆիլիարմոնիկ նվա-
զախմբի հրավիրյալ
թավջութակահար **Միքա-
յել Հախնազարյանը**.

Նա իր նամակում նշել
է, որ Հայաստանում ու-
սանելու շրջանը հազե-
ցած էր, ակտիվ ու բեղուն:
Ուսանելով հանրապե-
տության երևելի ուսուցիչ-
ների մոտ՝ նրա օրերն ամ-
բողջապես լցված էին ար-
վեստով, համերգային ելույթներով, տարբեր սերնդի երա-
ժիշտների հետ շփումներով, նոր ոլորտներ, ժանրեր ու երգա-
ցանկ ծանաչելով, ինչը նրան ձևավորվելու և ոտքի վրա
ամուր կանգնելու հնարավորություն է տվել:

որ մեր գործընկերությունը պետք է շարունակվի նաև ապա-
գայում»:

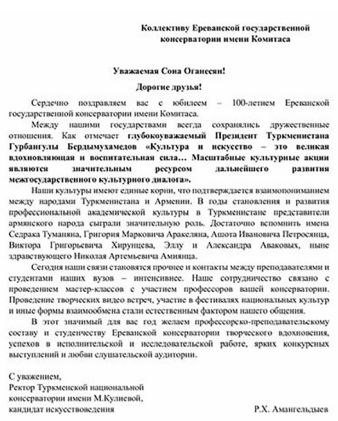

Պորտուգալիայի Ավեի-
րոյի համալսարանի Հա-
ղորդակցության և արվես-
տի բաժնի ղեկավար,
պրոֆեսոր **Անա Իզաբել
Վելոսո**.

Ղազախստանի Կուր-
մանգազիյի անվան ազ-
գային կոնսերվատորիայի
ռեկտոր **Արման Ժուդեբա-
յևը**.

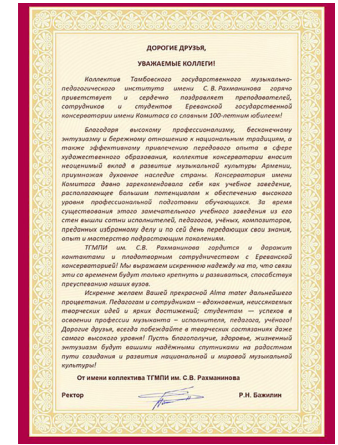
Նա ի սրտե շնորհավո-
րել է կոնսերվատորիայի
հարյուրամյակը՝ նշելով,
որ բուհը հարյուր տարվա
ընթացքում կայացման և
զարգացման հարուստ
ճանապարհ է անցել՝
դառնալով մեծագույն
երաժշտական կենտրոն-
ներից մեկը ոչ միայն երկ-
րի ներսում, այլ նաև ամ-
բողջ հետխորհրդային
տարածքում:

«Այսօր Երևանի Կոմի-
տասի անվան պետական
կոնսերվատորիան դար-
ձել է բարձրորակ ստեղծագործական կրթության, գիտու-
թյան, և մշակույթի կենտրոն: Այս բուհը մեծ ավանդ ունի հա-
մաշխարհային հանրության առջև արվեստի և մշակույթի
ոլորտում բարձրաստիճան մասնագետների պատրաստ-
ման գործում»:

եղած լիակատար փոխընթերցմամբ:

Թուրքմենստանում մասնագիտական ակադեմիական
մշակույթի ձևավորման և զարգացման տարիներին հայ ժո-
ղովրդի ներկայացուցիչները նշանակալի դեր են խաղա-
ցել», - նշել է պարոն Ամանգելիկը իր ուղերձում:

Տամբովի պետական
երաժշտական Ս. Վ. Ռախ-
մանինովի անվան մանկա-
վարժական ինստիտուտը՝
ի դեմս ռեկտոր **Ռոման Բա-
ժիլինի** շնորհավորել է ԵՊԿ
հոբելյանի առիթով.

Նամակում նշվում է, որ
բարձր պրոֆեսիոնալիզմի
շնորհիվ, անսահման ազ-
գային ավանդույթների
նկատմամբ խանդավառու-
թյամբ և հարգանքով, ինչ-
պես նաև զեղարվեստա-
կան կրթությամբ ոլորտում
լավագույն փորձի արդյու-
նավետ ներգրավմամբ, կոնսերվատորիայի անձնակազմն
անգնահատելի ներդրում ունի Հայաստանի երաժշտական
մշակույթի զարգացման գործում՝ ընդլայնելով երկրի
հոգևոր ժառանգությունը:

«Մենք հպարտ ենք և փայփայում ենք Երևանի կոնսեր-
վատորիայի հետ ունեցած կապերն ու արդյունավետ համա-
գործակցությունը: Մենք մեր անկեղծ հույսն ենք հայտնում,
որ այդ կապերը միայն կամրապնդվեն և կզարգանան ժամա-
նակի ընթացքում՝ նպաստելով մեր բուհերի հաջողությանը»:

ԳՈՒՍԱՆ Հավաստի 125-ամյա հոբելյանին

1 2021 թ. հարուստ էր մշակութային իրադարձու-
թյուններով և հոբելյաններով: Թվարկեմք դրան-
ցից մի քանիսը. Ալեքսանդր Սպենդիարյանի 150-
ամյակը, Գուսան Հավաստի 125-ամյակը, Երևանի
Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի հիմ-
նադրման և «Հայկական հզոր խմբակ»-ի կոմպոզիտորնե-
րից Առնո Բաբաջանյանի, Էդվարդ Սիրգոյանի և Աղան Խու-
դոյանի 100-ամյա հոբելյանները, ինչպես նաև Ջոն Տեր-
Թադևոսյանի 95, Սիմախիլ Կոզմակի 75, Երվանդ Երկանյա-
նի 70-ամյակը: Անդրադառնամք գուսան Հավաստի հոբելյա-
նին:

Նա մեր ժամանակների գուսանների ավագ սերնդի դա-
սական ներկայացուցիչներից է, ում երգերն աչքի են ընկ-
նում թեմատիկայի բազմազանությամբ և զեղարվեստական
բարձր արժանիքներով:

Գուսան Հավասին՝ Արմենակ Պարսամի Մարկոսյանը
ծնվել է 1896 թ. հունվարի 6-ին Վրաստանի Ծալկայի շրջա-
նի Այազմա գյուղում: Երեք տարեկան հասակում «ծաղիկ»
հիվանդությունից զրկվել է տեսողությունից:

Ժողրիկ Արմենակը երգում էր մանուկ հասակից: Արմե-
նակի Հայրը գյուղում հայտնի երգասաց էր և հեքիաթասաց:
Նա Արմենակի մոտ նկատում է ծայրային լավ տվյալներ, եր-
գելու ունակություն և որոշում է որդուն ուղարկել հարևան
գյուղի աշուղ Դովրանի մոտ սովորելու: Վերջինս Արմենա-
կին սովորեցնում է սագ ավագել և որոշ գիտելիքներ հաղոր-
դում գուսանական արվեստից: Արդեն 12 տարեկանում
տղան, ընկերակցելով տեղի աշուղներին, շրջագայում է
գավառի գյուղերում:

Հետագայում աշակերտում է նաև Սուլդա գյուղի նշա-
նավոր աշուղ Թիֆիլին՝ Եղո Մանուկյանին: Արմենակը
Սուլդայում մնում է մոտ երկու տարի, վարպետը նրան հռ-
չակում է աշուղ և տալիս է աշուղական անուն՝ Հավասի:
Հավասի «հավաս» բառից է, որը հայերեն թարգմանվում է
որպես՝ ցանկություն, տրամադրություն, սեր:

1929-ին Հավասին տեղափոխվում է Ախալքալաք և
համընդհանուր ծանաչման է արժանանում 1930-ականնե-
րից: Ջավախքի տեղական ռադիոհաղորդումների ծրագ-
րում և ամենուրեք հնչում էին անվանի գուսանի երգերը:
1939 թ. կեսերին Վրաստանի կոմպոզիտորների միու-

թյան կողմից գործուղված կոմպոզիտոր Վաչե Ումր-Շատն
Ախալքալաքի շրջանում գրի առավ աշուղական և ժողովր-
դական երգեր, որոնց թվում նաև գուսան Հավասու:

1940-ականներին Հավասին գրեց «Գմանք Երևան» եր-
գը և տեղափոխվեց մայրաքաղաք: Նա համերգներով հան-
դես էր գալիս հանրապետության շրջաններում, գյուղերում,
մշակույթի տներում, ելույթներ էր ունենում ռադիոյով, հե-
ռուստատեսությամբ, երգերը տպագրվում էին թերթերում և
ամսագրերում:

Հավասին մասնակցել է մի շարք գուսանական մրցույթ-
ների՝ արժանանալով մրցանակների: Իր երկերի կատարու-
մով հանդես է եկել ԽՍՀՄ մի շարք երկրներում: Կյանքի
օրոք իրատարակվել է գուսանի ստեղծագործության փոք-
րագույն մասը՝ «Բուրմունք» (1950 թ.), «Երգեր» (1958 թ.),
«Իմ քնարը» (նոտագրված, 1961 թ.), «Քառյակներ»
(1966 թ.), «Հասմիկ» (1975 թ.):

1967-ից դարձել է Հայաստանի գրողների և կոմպոզի-
տորների միությունների անդամ: 1967 թ. արժանացել է
ՀԽՍՀ ժողովրդական արտիստի կոչման: Մահացել է
Երևանում 1978 թ. փետրվարի 24-ին:

Հավասին գրել է մոտ 3600 աշուղական բանաստեղծու-
թյուն, մոտ 2000 քառյակ, շուրջ 150 երգ, երգասացությամբ
հեքիաթներ: Իր ստեղծագործություններում անդրադարձել
է սիրային-քնարական, բարոյախրատական, վիպական և
հայրենասիրական թեմաներին:

Նրա ժառանգության մեջ առանձնակի տեղ են գրավում
սիրային բանաստեղծությունները: Հետագա տարիներին,
արդեն լայն ճանաչում գտած գուսանը, իր երգացանկը
հարստացնում է հայրենասիրական թեմաներով՝ Հայրենիքի
հանդեպ տածած սերը. «Կուգեմ անդադար, թողած սեր ու
յար, երգել քեզ համար, Հայրենիք», («Հայրենիք»): Նույն շն-
չով են գրված «Հայաստանի սիրուն սարեր», «Երիտասարդ
Հայաստան», «Շինարար կյանք», «Սովետական կես դարը»
և այլ երգեր: Գուսանը շատ երգեր ունի նվիրված բանակին,
Հայրենական պատերազմին, իր սիրելի Ջավախքին և այլն:
Նրան են պատկանում նաև «Հյուսիսային արև», «Դավաճան
Արփիկը», «Աշխեն Սուրիկը» և այլ հեքիաթները:

Կիրառել է աշուղական դասական տաղաչափության
ավելի քան 40 ձև, տարբերակել դրանք, օգտագործել նաև

«ԵՊԿ-100» ուսանողական մրցույթ

Փետրվարի 18-ին Ակուս-տիկ լաբորատորիայում տե-ղի ունեցավ «ԵՊԿ-100» ու-սանողական մրցույթի ամ-փոփման և մրցանակների հանձնման պաշտոնական արարողությունը: Մրցույթը նախաձեռնել էր Կատարո-ղական արվեստի պատմու-թյան և տեսության ամբիոնի Միջառարկայական Մասնա-գիտացման Կենտրոնը: Ու-սանողները՝ թվով 8 մասնա-կից, ձոնեցին հարազատ բուհին արվեստի ամենա-տարբեր ժանրերի իրենց հեղինակային ստեղծագործու-թյունները՝ բանաստեղծություններ, տեսաֆիլմ, ինստալյա-ցիա, դաշնամուրային դուետ, ֆոտոշար, կոլաժ: Հանձնա-ժողովի անդամները՝ ռեկտոր Սոնա Հովհաննիսյանը, պրո-ռեկտորներ Արամ Հովհաննիսյանը, Ծովինար Մովսիսյանը, Արմեն Բաղդասարյանը, Դաշնամուրային բաժնի ղեկան Իրինա Հակոբյանը, ԿԱՊՏ ամբիոնի դասախոսներ Արամ Ավետյանը, Քրիստինե Շերոյանը, Լիլիթ Եփրեմյանը (ամբի-ոնի վարիչ, հանձնաժողովի նախագահ) քննության առան 7 հայտ (մեկ մասնակիցը ներկայացավ մրցույթից դուրս)՝ ըստ գնահատման հետևյալ բաղադրիչների. Գեղարվեստա-

Շուշան Այվազյան

Զոյա Սարգսյան

Կարեն Սարգսյան

Գարեգին Գրիգորյան

սի ուսանող **Կա-րեն Սարգսյանը**՝ Երրորդ մրցանակ և (30 000 դրամ)՝ «Տոնական» 2 դաշնամուրի հա-մար՝ ստեղծա-գործության հա-մար: Լարային բաժ-նի բակալավրա-կանի 4-րդ կուրսի ուսանող **Գարե-գին Գրիգորյանը**՝ Զորորդ մրցա-

կան գաղափար, Կատարման վարպետություն, Գեղարվես-տական արդյունք: Շնորհիվեց 4 մրցանակ և տրվեց 4 մաս-նակցության վկայագիր:

Ակադեմիական երգեցողության ամբիոնի բակալավրա-կանի 1-ին կուրսի ուսանող **Շուշան Այվազյանը** արժանա-ցել է Առաջին մրցանակի (50 000 դրամ)՝ տեսաֆիլմի հա-մար:

Ակադեմիական երգեցողության ամբիոնի մագիստրո-սականի 1-ին կուրսի ուսանող **Զոյա Սարգսյանը**՝ Երկրորդ մրցանակի (40 000 դրամ)՝ ինստալյացիայի համար:

Կոմպոզիցիայի ամբիոնի բակալավրականի 2-րդ կուր-

նակ, (20 000 դրամ)՝ ֆոտոշարի համար:

Մրցույթի ֆինանսավորումը՝ ռեկտորատի որոշմամբ, կատարվել է Երևանի Պետական Կոնսերվատորիայի բյու-ջեի հաշվին, որի համար Միջառարկայական Մասնագի-տացման Կենտրոնը շնորհակալություն է հայտնում բուհի ղեկավարությանը:

Մասնակցության դիպլոմի արժանացած ուսանողները՝ **Սոնա Թուրաբյանը, Հեղինե Խաչատրյանը, Լիլիթ Դուշունցը, Նարեկ Խաչատրյանը** ԿԱՊՏ ամբիոնի կողմից ստացան նվերներ՝ գրքեր և գրեմական պիտույքներ:

Երաժիշտները կասկում են

Այս տարի փետրվարի 29-ին լրանում է իտալացի կոմպո-զիտոր Ջոակինո Ռոսսինի ծննդյան 230-ամյակը: Կոմպո-զիտորի երաժշտական ժառանգության հիմքն է կազմում օպերային արվեստը: Նա գրել է 38 օպերա՝ սերիա և բուֆ-ֆա ժանրերում:

Հարկ է նշել, որ XIX դարի սկզբին իտալական օպերային թատրոնը երկարատև ճգնաժամի մեջ էր: Օպերա-սերիան գտնվում է հնացած շաբլոնների ճիրաններում: Հանդիսա-տեսն առաջին հերթին ուշադրություն էր դարձնում մեներ-գիչների վիրտուոզությանը կատարողական տեխնիկայի վարպետությանը: Ուստի կոմպոզիտորն ստիպված էր գո-հացնել մեներգիչներին: Օպերա-բուֆֆան համեմատաբար ավելի կենսունակ էր, սակայն նրանում նկատելի էր հակու-մը դեպի անմիտ գվարժությունը: Ռոսսինին հանդիսացավ իտալական օպերայի բարենորոգիչը: Նա կարողացավ ընդ-հանրացնել, ի մի բերել նախորդ XVIII դարի օպերային ար-վեստի նվաճումները, այսպիսով նպաստելով ժանրի հետա-գա զարգացմանը: Շնորհիվ Ռոսսինի իտալական օպերան կրկին հասավ նախկին փառքին:

Ռոսսինիի արվեստը մեծ ազդեցություն ունեցավ ոչ մի-այն իտալական (Վ. Բելլինի, Գ. Դոնիցետտի, Ջ. Վերդի), այլև XIX դարի եվրոպական օպերային արվեստի հետագա զար-գացմանը:

Կոմպոզիտորի գլուխգործոծներն են «Սևիլյան սափրիչ» և «Կիլիելո Տելլ» օպերաները: Առաջինն ամբողջացնում է

օպերա-բուֆֆայի նախորդ զարգացումը, իսկ երկրորդը՝ XIX դարի հերոսական-ռոմանտիկական օպերայի հիմքն է հանդիսանում:

Մի երիտասարդ կոմպոզիտոր հրավիրել էր Ռոսսինին իր օպերայի պրեմիերայի: Մանտրոն ընդունեց հրավերը: Ներկայացման ժամանակ ըստ իտալական ավանդույթի Ռոսսինին գլխարկը գլխին թողեց: Սակայն յուրաքանչյուր արիայից հետո նա հանում էր գլխարկը: Երբ իր կողքին նս-տած հեղինակը հարցրեց, թե նա ինչ է անում՝ Ռոսսինին պատասխանեց.

- Ողջունում եմ ձեր երաժշտության մեջ հանդիպած կոլե-գաներին:

Ռոսսինին սիրում էր զանազան համեղ ուտեստներ պատրաստել և իր ամենամոտ բարեկամներին հյուրասի-րել:

Մի անգամ, երբ հյուրերից մեկը գովում է նրա «Սևիլյան սափրիչ» օպերան, կոմպոզիտորը զբաղված լինելով կար-կանդակ պատրաստելով, բացակայեցել էր.

- Ի՞նչ «Սևիլյան սափրիչ», դու փորձիր այս կարկանդա-կը, մոր կիմանաս, թե նա ինչ կոմպոզիտոր եմ:

Ապրելով Բոլոնիայում՝ Ռոսսինին մի հեղափոխական

երգ է գրում, որն ոգևորում էր իտալացիներին ավստրիա-կան լծից ազատագրվելու պայքարում:

Երիտասարդ կոմպոզիտորն զգում է, որ ավստրիական գորբերով լցված քաղաքում իր մնալն վտանգավոր է: Բայց Բոլոնիայից ոչ ոք չէր կարող մեկնել առանց գեներալի թույլտվության: Այնուամենայնիվ, կոմպոզիտորը որոշում է գնալ գեներալի մոտ և անցագիր ստանալ:

- Ո՞վ եք Դուք, - հարցնում է ավստրիական գեներալը:

Ռոսսինին տալիս է բերանն եկած առաջին պատահա-կան ազգանունն ու ավելացնում.

- Ես երաժիշտ եմ, կոմպոզիտոր, բայց միայն ոչ այնպի-սին, ինչպիսին է հեղափոխական երգեր գրող ավագակ Ռոսսինին: Ես սիրում եմ Ավստրիան և Չեզ նվագախմբի հա-մար գրել եմ ռազմական մի աշխույժ «Քայլերգ»:

Եվ գեներալին է հանձնում «Քայլերգ»-ի նոտաներն ու փոխարենն անցագիր ստանում:

Հաջորդ օրը զինվորական նվագախումբն արդեն կա-տարում էր «Քայլերգ»-ը Բոլոնիայի հրապարակում: Ի զար-մանս ավստրիական գեներալի, իտալացիները լսելով այն ոգևորությամբ սկսում են երգել: Ի վերջո պարզվում է, որ դա Ռոսսինիի հեղափոխական երգի երաժշտությունն է:

Դժվար է պատկերացնել ավստրիացի գեներալի զայ-րույթն ու ափսոսանքը, որ խորամանկ կոմպոզիտորն ար-դեն հեռու էր Բոլոնիայի սահմաններից:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՎ ՃԱՊՈՆԻԱՅԻ ԴԻՎԱՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՐԱՔԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՍՏԱՏՄԱՆ 30-ՎՄՅԱԿԸ

2022 թվականի փետրվարի 25-ին Երևանի Կո-միտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի 4-րդ հարկի դահլիճում կայացավ համերգ՝ նվիրված Հայաստանի և Ճապոնիայի միջև դիվանագիտա-կան հարաբերությունների հաստատման 30-ամյակին՝ դաշ-նակահարներ Յ. Ս. Բախի անվան միջազգային մրցույթի ոսկե մեդալակիր, ՀՀ վաստակավոր արտիստ, ԵՊԿ պրոֆե-սոր Անահիտ Ներսեսյանի և միջազգային մրցույթների դափնեկիր Մարինա Գևորգյանի մասնակցությամբ: Հա-մերգն անցավ հյուրերով լի դահլիճում և ջերմ մթնոլորտում:

Միջոցառմանը ներկա էին նաև հարգարժան հյուրեր և դիվանագիտական կորպուսի ներկայացուցիչներ: Ճապոնի-այի Արտակարգ և լիազոր դեսպան Նորին Գերազանցու-թյուն պարոն Ֆուկուսիմա Մասանորին, ով իր ողջույնի խոսքն ուղղեց հանդիսատեսին և բոլորիս հիացրեց հայե-րեն լեզվի իմացությամբ: Պարոն Ֆուկուսիման խոսքերով այնքան ոգեշնչված էր, լսելով հարազատ մեղեդիներն, որ, համարյա թե համերգի ողջ ընթացքում կատարողների հետ համատեղ երգում էր:

ՀՀ Արտաքին Գործերի Նախարարի տեղակալ, հարգար-ժան պարոն Մնացական Սաֆարյանը, ով՝ չնայած իր աշ-խատանքային ծանրաբեռնվածությանը, հաճույքով ներկա գտնվեց համերգին: Հայաստանում Ճապոնիայի դեսպանա-տան երկրորդ քարտուղարը, հայ մշակութային իրադարձու-թյուններով մշտապես հետաքրքրվող Ռիկա Օնոդերան:

Երևանի Կոմիտասի անվան կոնսերվատորիայի ռեկ-տոր՝ պրոֆեսոր Սոնա Հովհաննիսյանը և ԵՊԿ պրոռեկտոր Ծովինար Մովսիսյանը, ԵՊԿ ռեկտորի օգնական Շուշանիկ Մեհրաբյանը, Անահիտ Սամսոնյանը, կոնսերվատորիայի

Արփինե Խաչատրյան և Ամելի Ոսկանյան

պրոֆեսորադասախո-սական կազմի ներկա-յացուցիչներ՝ պրոֆե-սոր Սերգեյ Սարաջյանն ընտանիքով, դիրիժոր Ռուբեն Ասատրյանը, պրոֆեսոր Լուսինե Սա-հակյանն դատեր հետ, Երևանի երաժշտական դպրոցների տնօրեն-ներ՝ Արմինե Մուրադյա-նը և Նաիրա Վահանյա-նը, վաստակաշատ ու-սուցչուհի, դաշնակա-հարուհի Հասմիկ Մա-նուկյանը, ինչպես նաև թանգարանների ներ-կայացուցիչներ և բազ-մաթիվ այլ հյուրեր:

Համերգի ընթաց-քում հնչեցին հայ, ճա-պոնացի և եվրոպացի կոմպոզիտորների ստեղծագործու-թյուններ: Ի դեպ, ճապոնացի կոմպոզիտոր Յոշիանո Նակա-դայի «Ճապոնիայի տարվա եղանակները» դաշնամուրի համար սյուիտը, ինչպես նաև Ռոբերտ Շումանի «Մանկա-կան դիմակահանդես»-ը և «Վեց դաշնամուրային պար»-ը Հայաստանում կատարվեցին առաջին անգամ:

Համերգը վարեցին Ամելի Ոսկանյանը և Հայաստանում «Հիկարի» կենտրոնի ներկայացուցիչ Արփինե Խաչատրյա-

նը, որոնք տոնական հանդերձանքով հանդես եկան «Տեր-յան» մշակութային կենտրոնի տնօրեն Լիլիթ Մելիքյանի կողմից սիրահոժար տրամադրված հայկական շքեղ տա-րազով և «Հիկարի» կենտրոնի տնօրեն Կարինե Փիլիպոս-յանի կողմից՝ ճապոնական կիմոնոյով:

Երեկոյի ընթացքում ներկայացվեց հետաքրքիր ֆիլմ՝ Հայաստանի և Ճապոնիայի գեղատեսիլ վայրերի պատկեր-ներով, որը պատրաստել էին ռեժիսորներ Հասմիկ Ազատյա-նը և Հակոբ Թումանյանը, կինոօպերատոր Հակոբ Կարան-ֆիլյանը: Ֆիլմի հեռարձակումն ապահովեցին ԵՊԿ հասա-րակայնության հետ կապերի պատասխանատու Անահիտ Մինասյանը և ԵՊԿ ակուստիկ լաբորատորիայի ղեկավար Սերգեյ Ումրոյանը: Միջոցառումը պատշաճ անցկացնելու համար ջանքերը չխնայեց ԵՊԿ տնտեսական մասի ղեկա-վար Ռուբեն Ղևոնդյանը:

Միջոցառումը նկարահանեցին օպերատոր Հայկ Պետ-րոսյանը և լուսանկարիչ Ռոբերտ Ասատրյանը, պաստառնե-րը ձևավորեց Դավիթ Ոսկանյանը:

Համերգի մասնակիցները շնորհակալություն են հայտ-նում բոլոր նրանց ով մեծ աջակցություն ցուցաբերեցին հա-մերգի իրականացմանը:

Շնորհակալություն մեր մշտական բարեկամ՝ ԵՊԿ-ի «Երաժշտական Հայաստան» ամսագրի և թերթի հիմնադիր և գլխավոր խմբագիր, հարգելի Գոհար Շագոյանին:

ՍՄԻՐԱԳ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ
դաշնակահար

❖❖❖

Ալեքսանդր Սպենդիարյանի 150-ամյակին նվիրված «Ֆորտե» համահայկական երաժշտական փառատոնին ԵՊԿ ուսանողների ակտիվ մասնակցության համար ԵՊԿ ղեկավար Սոնա Զովհաննիսյանի անունով ստացվել է շնորհակալագիր:

1970-ից դասավանդում է Երևանի պետական կոնսերվատորիայում (բանագիտության ամբիոնի վարիչ՝ 1992-ից, պրոֆեսոր՝ 1996-ից):

Ալինա Փափկանյանի ուսումնասիրությունները վերաբերում են երաժշտական բանագիտության տեսությանը: Հեղինակել է «Կարոս խաչ» վիպական ասքի նորահայտ պատումները» (2004 թ.), «Հայ երաժշտական ֆուլկլորագիտության խնդիրները» (ռուսերեն, 2005 թ.) աշխատանքները, Հայրիկ Սուրադյանի կատարումներից վերլուծել է կազմել է «Հայրենի երգեր» ժողովածուն (1980 թ., 3-րդ հրատարակություն, 2018 թ.), «Հայկական ժողովրդական երգեր և նվագներ. Թալին» (1984 թ., 2-րդ հրատարակություն, 2012 թ., համահեղինակ), «Հայրենական մեծ պատերազմը հայ ժողովրդական և գուսանական երգերում» (1995 թ., համահեղինակ) ժողովածուները: Հրատարակել է «Սասնա ծռեր» դյուցազնավեպը» (1996 թ., համահեղինակ), «Հայ ժողովրդական երգեր և նվագներ» մատենաշարը (2009 թ., 2013 թ., 2014 թ.), «Հայ երաժշտական ֆուլկլորի ռիթմիկայի առանձնահատկությունները» (2014 թ.) դասագիրքը: Հեղինակ է նաև հանրակրթական դպրոցի երաժշտության դասագրքերի (I-VII դասարան) և մեթոդական ձեռնարկների: Ռուսերենից թարգմանել, խմբագրել և կազմել է «Արամ Խաչատրյան. նամակներ» (2003 թ.) ժողովածուն:

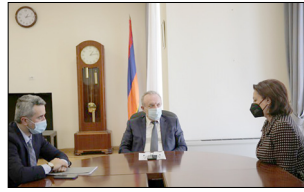
https://escs.am/am/news/11624?fbclid=IwAR185AqvP3geMuMK2Kroy6-9ghr7pWOuC_Zz6AThx-juh38QyWf0ZCrabfg

❖❖❖

ՀՀ ԿԳՄՍ նախարար Վահրամ Դումանյանը ընդունել է ԵՊԿ Օպերային Ստուդիայի գեղարվեստական ղեկավար **Հասմիկ Պապյանին**: Հանդիպմանը ներկա էր նաև նախարարի տեղակալ Արա Խզմայանը:

Ձրույցի ընթացքում տիկին Պապյանը նշել է, որ 32 տարի արտերկրում ապրելուց հետո 2020-ին վերադարձել է

Հայաստան և ստանձնել Կոնսերվատորիայի օպերային ստուդիայի գեղարվեստական ղեկավարի պարտականությունները:

«Սա լավագույնն էր, ինչով կցանկանայի զբաղվել: Սա հնարավորություն է՝ իմ օրինակով ուղղորդելու տեղացի երիտասարդներին, նրանց հասցնելու մեծ բեմեր՝ առավելագույնս օգտագործելով իմ ներուժն ու կարողությունները», - նշել է Հասմիկ Պապյանը հանդիպման ընթացքում:

https://www.aravot.am/2022/02/09/1246576/?fbclid=IwAR26apvvTmqMcZSRWfYbSh7qI6jXz_UeGKa1DizUmTFMg30aLoHMLzcPvmY

❖❖❖

Փետրվարի 4-ից 6-ը Հայաստանի արհմիությունների կոնֆեդերացիան, Հայաստանի բուհերի արհեստակցական կազմակերպությունների ճյուղային հանրապետական միությունը և Solidarity Երևանի կենտրոնը, Հայաստանի մասնաճյուղի հետ համագործակցության շրջանակ-

ներում, կազմակերպել էին բուհերի արհեստակցական կազմակերպությունների ներկայացուցիչների արտագնա սեմինար:

Սեմինարի մասնակիցների թվում էին նաև Երևանի Կոմիտասի անվան պետական կոնսերվատորիայի արհեստակցական կազմակերպության ներկայացուցիչները՝ Գոհար Նշանյանը, Արամ Ավետյանը և Նոնա Ոսկանյանը:

Վալերի Ապրեսի Հարությունյանի ծննդյան 80-ամյակին

Հովհաննես Հովհաննիսյան, Գալինա Յուլկան, Կարեն Լավչյան

Վալերի Հարությունյանի անվան մրցույթ-փառատոն

Արթուր Աղաջանով

Կոնստանտին Սիմոնյան

Գայանե Գեղամյան

Ալեքսանդր Թամազով

Հայկ Ավդալյան, Արտյոմ Հարությունյան

Վալերի Ապրեսի Հարությունյանի ծննդյան 80-ամյակին նվիրված Շնորհանդես-համերգը վերածվեց հանդիսավոր երեկոյի, որի ընթացքում տեղի ունեցավ “*Basso extraordinaire, Brillant*” գիտամեթոդական հոդվածների ժողովածուի շնորհանդեսը: Միջոցառմանը ներկա էին ԵՊԿ ղեկավար, պրոֆեսոր Սոնա Զովհաննիսյանը, գիտության գծով պրոռեկտոր Ծովինար Մովսիսյանը, ինչպես նաև պրոֆեսորադասախոսական կազմը, Հարությունյանի սաներն ու գործընկերները:

Հրեյանական երեկոն պատրաստել էին նրա հավատարիմ գործընկեր՝ ԵՊԿ պրոֆեսոր, Վալերի Հարությունյանի երկարամյա կոնցերտմաստեր, դաշնակահար Մարգարիտ Սարգսյանը և գրքի հրատարակչական գործին ձեռնամուխ եղած՝ ԵՊԿ հրատարակչությունը՝ ի համաձայն գլխավոր խմբագիր-հիմնադրի, երաժշտագետ Գոհար Շաղալյանի, ով հանդես եկավ ներածական խոսքով և վարեց միջոցառման ընթացքը: Նա իր խոսքում նշեց, «Պատահականություն չէ և նախախնամություն է, որ Վալերի Հարությունյանը ծնվել է 1941 թվականի, հոկտեմբերի 8-ին, երբ Հայ Առաքելական Եկեղեցին նշում էր Թարգմանաց տոնը: Հայ Առաքելական Եկեղեցին մեծ դերակատարություն ունեցավ Վ. Ա. Հարությունյանի կյանքում՝ օգնեց, որ նա վերադառնա Հայրենիք և իր ամբողջ կյանքում գործեց ի փառս Հայոց Եկեղեցու (Սուրբ Էջիմածին երգչախմբում հանդես գալով որպես մենակատար) և Հայ Օպերային արվեստի: Նա նաև վառ մանկավարժ էր, ով տարիների ընթացքում դաստիարակել է ակադեմիական մեներգեցողության բազում սերունդներ: Պատահականություն չէր, որ եկեղեցու կոնդակով հաստատված բարձրագույն մեղալով պարզատրամանը նրա

աշխարհիկ արվեստն ու կյանքը ներկայացրեց երգչի վաղեմի բարեկամ, կոնսերվատորիայի “ԵՊԿ հրատարակչություն” տնօրինությունը հանձին այն ժամանակ գործող հրատարակչության բաժնի վարիչ և “Երաժշտական Հայաստան” ամսագրի պատասխանատու քարտուղար՝ Վալենտին Թովմասյանի»:

Միջոցառման սկզբում Վալերի Հարությունյանի մասին ջերմ խոսք ասած ԵՊԿ ղեկավար, պրոֆեսոր Սոնա Զովհաննիսյանը: Այնուհետև դաիլիճը ողողվեց Հարությունյանական անգուզական և յուրահատուկ ծայրով: Ձայնագրությանը հնչեց Ֆրանց Լեհարի “*Lippen schweigen*” դուետը ԵՊԿ դոցենտ Մարիա Քոչարյանի հետ (Կոմիտասի անվան կամերային երաժշտության տանը տեղի ունեցած 70-ամյա հրեյլյանին նվիրված համերգից):

Համերգը մերթնդմերթ ընդմիջվում էր Վ. Հարությունյանի կատարումների տեսահոլովակներով: Ձայնագրությանը հնչեց նաև Հարությունյանի հայտնի Կալիստենի դերերգը Գանեստո Դոնիձեստիի «Պողիկտոս» օպերայից:

Խոսքով հանդես եկավ նաև ԵՊԿ ակադեմիական երգեցողության ամբիոնի վարիչ, պրոֆեսոր Գայանե Գեղամյանը: Հարությունյանի մեթոդիկայի դասավանդման և գրքում գետեղված հոդվածների մասին խոսեց պրոֆեսոր Մարգարիտ Սարգսյանը, ով գրքի լույս ընծայման գաղափարի հեղինակն ու իրագործողն էր:

Իրենց հուզառատ խոսքով ելույթ ունեցան նաև սաները՝ Մարգարիտ Սարգսյանը, Մարիա Թիլիբյանը (ով Հարությունյանի մոտ էր սովորել մինչև 3-րդ կուրսը երաժշտական և ավարտել է ԵՊԿ-ն Օլգա Գաբանյանի դասարանում): Գերմանիայից միջոցառմանը ձայնագրության միջոցով մասնակ-

ցեց նաև Վազգեն Ղազարյանը: Նրա կատարմամբ լսեցինք Ջուզեպպե Վերդիի «Դոն Կառլոս»-ից հատված:

Վալերի Հարությունյանի վերջին շրջանավարտը՝ Արթուր Աղաջանովը իր գեղեցիկ ու հզոր ձայնով հանդես է գալիս նաև փոփ երաժշտության բնագավառում: Իր կատարմամբ ունկնդիրները լսեցին Կոնստանտին Օրբելյանի “**Шым бөреэз**” երգը:

Վալերի Հարությունյանի մասին հուշերով ջերմորեն կիսվեց ԵՊԿ պրոֆեսոր, մեներգիչ Կոնստանտին Սիմոնյանը: Այնուհետև Վալերի Հարությունյանի տեսաձայնագրությամբ հնչեց Գեորգի Սվիրիդովի “**Как яблочко румян**” ռոմանսը:

Հարությունյանի սաներից Ռուզան Մանթաշյանն Շվեդիայից ուղարկել էր Գրամոֆոն-օպերայի ներկայացումից Շառլ Գունոյի «Ֆաուստ» օպերայից Մարգարիտայի արիայի կատարումով ձայնագրությունը:

Իր փայլուն կատարմամբ Շնորհանդես-համերգին հանդես եկավ Հարությունյանի սաներից Սերգեյ Սարգսյանը, ով շարունակում է վարել Վալերի Հարությունյանի դասարանը Ղազարոս Սարյանի անվան Արվեստի դպրոցում: Նա կատարեց Ջուզեպպե Վերդիի «Սիմոն Բոկկանեգրա» օպերայից Ֆիեսկոյի ռոմանսը: (Նույն համարով նա հանդես էր եկել նաև Արվեստի դպրոցում նախորդ օրը):

Ելույթ ունեցան Վալերի Հարությունյանի անվան մրցույթ-փառատոնի մասնակիցները՝ Գևորգ Մաղաքյանի 7-ամյա աշակերտ Հայկ Ավդալյանին նվագակցել էր Արտյոմ Հարությունյանը:

Բարձր տարիքային խմբում Գրան պրիի ար-

ՔԱՄԻԼ ՍԵՆ-ՍԱԼՆՍ «ԿԵՆԴԱՆՈՒՆԵՐԻ ԾՔԱԶԱՆԴԵՍ»

**Նյութը գրված է որպես ճանաչողական ծավալուն հոդված դպրոցահասակ երեխաների համար:
Այն գտնուում ենք անհրաժեշտ նպաստելու երեխաների ուսուցման և ընդհանուր զարգացման համար:**

Թանկագին բարեկամներ, տարիներ առաջ Ֆրանսիայում ապրում էր մի երաժիշտ, որի անունն էր Քամիլ Սեն-Սանս, և նա անսովոր կրթությունը տարված էր իր գործով: Մի անգամ կոմպոզիտորը որոշեց որոշ ժամանակով հանգստանալ և առանձնանալ Ավստրիայի գյուղերից մեկում: Հենց այստեղ էլ, ավստրիական բնության տպավորության ներքո, հեղինակը գրեց «Կենդանիների շքահանդես» սյուիտը:

Սյուիտը ֆրանսերենից թարգմանած նշանակում է «հաջորդականություն», «հերթագայություն»: Այսպիսով, երաժշտական ստեղծագործությունը, որը կազմված է մի քանի հերթագայող, տարաբնույթ պիեսներից, որոնք միավորված են մտահղացման ընդհանրությամբ, հենց սյուիտն է:

«Կենդանիների շքահանդես» հանրահայտ ցիկլը (1886 թ.) Քամիլ Սեն-Սանսը մտահղացել է որպես երաժշտական կատակ: Այս «կենդանաբանական սյուիտի» բացառիկությունն այն է, որ հասկանալի է ինչպես երեխաներին, այնպես էլ մեծահասակներին: Պատանի ունկնդիրները ծանոթանում են կենդանական աշխարհի տարբեր կերպարների հետ, մինչդեռ մեծահասակները նկատում են դրանցում բնորոշ մարդկային կերպարներ և ճանաչում են Ջ. Ռոսսինիի, Ֆ. Մենդելսոնի, Դ. Բեռլիոզի, Ժ. Օֆենբախի ծանոթ մեղեդիները:

Ահա դանդաղ քայլում է ինքնասիրահարված և զոռոգ Առյուծը՝ պատրաստ դաս տալ յուրաքանչյուրին, ով համաձայն չէ իր «արքայական» կարգավիճակի հետ: Ահա օպերետի դանդաղեցված մեղեդու ներքո հազիվհազ սողում են կրիաները: Որքան հեզմանք կա այստեղ: Նաև «Փղերի» ծանրքաշային վալսում է այդ հեզմանքը դրսևորվում: Հեզմանքից զուրկ միակ պիեսը «Կարպաս» է: Զգանականալով անլուրջ կոմպոզիտորի համբավ ձեռք բերել՝ Կ. Սեն-Սանսն արգելեց իր կենդանության օրոք իրապարակել «Կենդանիների կառնավալի» բոլոր պիեսները՝ բացառությամբ այս պիեսի: «Կարպաս» առաջին կատարումից անմիջապես հետո դարձավ շատ հանրաճանաչ: Նմանատիպ համբավ էր սպասվում այս ամբողջ հիասքանչ ստեղծագործությանը:

(Տեսանյութում սյուիտը կկատարվի մի փոքր այլ կազմով. Նորա Շեկյան՝ առաջին ջութակ, Մարիա Բաժկովա՝ երկրորդ ջութակ, Մարալ Վերբուլ՝ ֆլեյտա, Շուշան Դազարյան՝ կիթառ, Եկատերինա Նազարովա՝ դաշնամուր: Տեսանյութը կարող եք գտնել հետևյալ հղումով. <https://youtu.be/gSS59bW3QBWA>)

Իսկ այժմ, սիրելի ունկնդիրներ, առաջարկում եմ ձեզ պատրաստել նկարչության ալբոմ, զուգավոր մատիտներ, ֆլումաստերներ կամ ներկեր (ով ինչ ունի) և երաժշտության ներքո սկսեք նկարել կենդանիներին՝ ցուցադրելով և շեշտելով դրանցից յուրաքանչյուրի բնութագրական գիծն ու շարժումը: Մեծահասակ ունկնդիրներն այս հիմնալի սյուիտը լսելիս կարող են իրենց «կտավի» վրա պատկերել նաև սարկազմ և հեզմանք:

Սյուիտն սկսվում է նախաբանով. թվում է, թե այդ հնչյունների մեջ ընդհանրապես ներդաշնակություն չկա, որ երաժիշտները խաղով են տարվել, համերգից առաջ տաքացնում են մատներն ու գործիքները: Բայց այստեղ ուրախ կակաֆոնիայի ծայրը խզվում է դաշնամուրի անզուսպ գլիսանդոյով: (Սա այն է, երբ 3 մատները արագորեն սահում են ստեղների վրա՝ շրջելով ձեռքի ափը):

Եվ առաջինը պիեսում նկարագրվում են, ի՞նչ եք կարծում, որ կենդանիները. ճիշտ եք, Առյուծները՝ կենդանական աշխարհի թագավորները: Ի՞նչն է բնութագրական առյուծի համար, բացի տպավորիչ տեսքից: Ճիշտ է, դուք այս անգամ էլ գլխի ընկաք՝ առյուծի մռնչոցը: Առյուծի ահեղ մռնչումը պարզ և տպավորիչ կերպով փոխանցվում է դաշնամուրային օկտավաների քրոմատիկ ալիքներով: Այդ մռնչոցը հն-

չում է ամբողջ պիեսի ընթացքում: Իսկ հիմա կլսենք արքայական երթը: Առյուծները հանդիսավոր քայլում են հպարտ և վեհ:

Եվ ահա, ի հակակշիռ տպավորիչ առյուծների, բեմ են մտնում ծղրտացող, քառտիկ վազվզող հավերն ու ճտերը: Նույնիսկ ավագ արագադը իր խիստ ծուղրուղուով չի կարողանում իր հարազատներին կարգի հրավիրել:

Հետաքրքիր է, ինչ գործիքներով են նվագում այս հատվածը: Ճիշտ է, լարային: Ֆլեյտան պատկերում է արագադի խիստ կոթկոթոցը: Իսկ պատահաբար հայտնված հնդկահավին պատկերում է կիթառը: Դաշնամուրը ավարտում է թռչունների անտանելի շատախոսությունը մի հզոր ակորդով: Հարկ է նշել, որ հավերի մոտիվը Սեն-Սանսը վերցրել է մեկ այլ ֆրանսիացի կոմպոզիտորից՝ Ֆրանսուա Կուպերինից, որը հեղինակից երկու դար առաջ էր ապրել:

Ինչ-որ տեղ՝ հեռվում, հայտնվում են արագ վազող անտիլոպները: Այս կոմպոզիցիայում դաշնակահարուհին ցույց է տալիս գործիքին տիրապետելու վարպետությունը, ցուցադրելով մատների զարմանալի սահունությունը:

Հաջորդ համարը սարափելի դանդաղ կհնչի: Գիտե՞ք ինչու: Ճիշտ է, սա դանդաղաշարժ կրիաներն են պարում: Նրանք ջրում են արագ լողում, իսկ ցամաքում հազիվ սողալով են շարժվում: Իհարկե, ձեր կյանքում գոնե մեկ անգամ լսել եք «կամ-կան» կոչվող չարածճի մեղեդին: Ժակ Օֆենբախի «Օրփեոսը դժոխքում» օպերետից այս պարը արդեն վաղուց ապրում է իր կյանքով, ինչը չի կարելի ասել հենց օպերետի մասին: Իսկ հիմա պատկերացրեք, թե ինչպես են այս պարը պարում կրիաները: Պատկերացնո՞ւմ եք: Հավանաբար, երաժիշտների համար հեշտ չէ, աղեղները դանդաղ շարժելով լարերի վրայով, կատարել համարը՝ հազիվ զսպելով ծիծաղը՝ տեսնելով, թե ինչպես են անշնորհք սողունները կատարում «կամ-կանը»: Հենց այնպես չի կոմպոզիտորը ստեղծագործության մեջտեղում գրել կեղծ ակորդը. եվ անճարպիկ կրիաները տրորում են իրենց թաթերը:

Նկատե՞լ եք, Սեն-Սենսը համարների հերթագայության հարցում շեշտը դնում է հակադրության վրա: Առյուծի մռնչոց, վսեմություն, և անդադար կոթկոթոց ու քառու: Արագություն, այծքաղների (անտիլոպների) ճկունություն և դանդաղություն, անճարպիկ ընթացք: Ստորին ռեգիստր - վերին ռեգիստր: Եթերայնություն, թեթևություն - զարշնչիկություն, ծանրություն: Անճկուն մեծ ծանրաքաղներ և անճկուն փոքրիկ թեթև քաշայիններ:

Եվ ահա հաջորդ համարը տրամադրվում է անճռնի մեծ պարողներին: Գլխի ընկա՞ք՝ որ կենդանու մասին ենք խոսում: Շատ ապրեք՝ փղերն են: Նրանք շարք են կանգնում և սկսում են դուրի վալսի ռիթմը: Այս անգամ Սեն-Սանսը մեղեդին վերցրել է իր գործընկերներ Բեռլիոզից՝ «Ֆաուստի դատապարտումը» դրամատիկ լեգենդից՝ սիլֆերի պարը և Մենդելսոնից՝ «Ամառային գիշերվա երազ» սյուիտից՝ սկերցո:

Նրանց երկու եթերային պարերը այժմ ծառայում են որպես նվագակցություն վալս պարող փղերի համար: Գործիքների ռնգախոս բասը աղավաղում է պարի հնչման թեթևությունը:

Եկել է երկար ոտքերով ցատկոտող կենդուրուների հերթը: Կենդուրուների զանգվածեղ թաթերի շրմփոցը փոխանցելու համար կոմպոզիտորը ստիպված էր օգտագործել ֆորշլագներ. սա այն է, երբ մոտակա երկու հնչյունները հնչում են հերթագայությամբ: Պատկերացրեք, կարծես մի նոտան շտապում է և հաջորդ նոտայից առաջ է ընկնում: Հենց այսպիսի ֆորշլագներից է կազմված հաջորդ կտորը: Ֆլեյտայի ֆորշլագի թեթևությունը հերթագայվում է կիթառի նվագակցությամբ:

Իսկ հիմա մենք կլսենք բացարձակապես կախարդական երաժշտություն: Նրա ծայրի թեթևությունը մեզ տանում է բոլորովին այլ միջավայրի: Գուշակեցի՞ք: Ճիշտ է: Կոմպոզիտորը մեզ տեղափոխում է ջրային միջավայր. սա ակվարիումն է: Արեգակի ճառագայթները լուսավորում են ձկների ծիածանի բոլոր գույներով: Օդի փոքրիկ պղպեղները ոչ

Թագուհի Օմանյան, Շուշան Դազարյան, Նորա Շեկյան, Եկատերինա Նազարովա, Մարալ Վերբուլ, Մարիա Բաժկովա

միայն կարող ենք տեսնել ջրի մեջ, այլև լսել: Դաշնակահարուհին մեզ լսել կտա այդ պղպեղները դաշնամուրի վերին ռեգիստրի հիմնալի հնչյուններով, և այդ ամենը պատկերացրեք ջութակահարների գեղեցիկ մեղեդու ներքո:

Գույների գեղեցիկ հերթագայումը փոխարինվում է վայրի էշերի զոզոռոցով: Ջութակահարները արագորեն շարժում են աղեղները լարերի վրայով մեկ վերին ռեգիստրում, իսկ հետո՝ ցածր ռեգիստրում:

Իսկ հիմա մենք կտեղափոխվենք անտառ: Խիտ փշատերև անտառի խորքում՝ ինչ-որ տեղ, կկվի ծայր է լսվում: Անտառային լանդշաֆտը պատկերող դաշնամուրային ակորդների ներքո, ֆլեյտահարուհու կատարմամբ հնչում է կկվի խուլ երգը:

Եկել է թռչող թռչունների հերթը: Թևերի թափահարումն ու սուլոցը լցնում են բեմը: Սա աննկարագրելի տեսարան է: Նրանք կներկայացնեն թռչնի վարպետության տպավորիչ տեսնիկա: Եվ ո՞ր գործիքն է նվագելու այս մեղեդին, գուշակեցի՞ք: Ճիշտ է՝ ֆլեյտան: Դալայլը, պասաժներ ու ելեջներն՝ այն ամենը, ինչ բնորոշ է ֆլեյտայի մեղեդուն, պատկերավոր ներկայացնում են թռչունների ժխորը: Մենք լսում ենք, թե ինչպես է ազատ թռչունի առույգ երգը տարբերվում հավերի հիմար կոթկոթոցից:

Նախավերջի համարը կոչվում է «Պեղումներ»: Հանելուկ է մնում, թե ինչու Սեն-Սանսը այս պիեսին նման անվանում է տվել: Հավանաբար, նկատի ունի վոկալ և տեխնիկական կատարման անդրդիտելի, հնացած ձևերը: Այստեղ հեղինակը օգտագործել է իր «Մահվան պար»-ի թեման՝ ասես մտնելով անդրշիրիմյան աշխարհ: Պիեսի երաժշտական նյութի հիմքում Սեն-Սանսը դրել է նաև հնագույն Ֆրանսիական երգերի ծանոթ մեղեդիները. հնաժողովուն ընդգծվում է բարդ պոլիֆոնիկ ոճերով: Ռոսսինիի «Սեմիլյան սափրիչը» օպերայի Ռոզինայի կավատիմայի մոտիվով՝ կավատիմայի փայլատակող կոլորատուրայի իմիտացիայով, նա հիշեցնում է, որ այս երաժշտական կատակը վերջին պեղածն է:

Շբերթն ավարտում է հիասքանչ կարապը: Լսվում է ջրի թեթև ճողփյունը: Գեղեցիկ կարապը հանդիսավոր և վեհորեն լողում է թռչունների ժխորը: Մենք լսում ենք, թե ինչպես է ազատ թռչունի առույգ երգը տարբերվում հավերի հիմար կոթկոթոցից: Նախավերջի համարը կոչվում է «Պեղումներ»: Այս հանճարեղ երաժշտությունը միակն էր ամբողջ ցիկլից, որը խնայել էր Սեն-Սանսը՝ թույլ տալով կատարել իր կենդանության օրոք: Ինչ երջանկություն է, որ դեռ այդ ժամանակներում այս երաժշտությունը հնչեց բեմից՝ հալեցնելով մարդկանց սրտերը:

Եզրափակիչը կենդանիների ընդհանուր ցմծությունն է: Եթե ուշադիր լսեք, կարող եք տարբերակել կենդանիների առանձին ձայները: Բոլորը պարում և երգում են: Պատրաստվեք երաժշտության եզրափակիչ մասում հանդիպել այն բոլոր կերպարներին, որոնց մասին դուք իմացաք այսօր:

ԹԱԳՈՒԴԻ ՕՏԱՆՅԱՆ
երաժշտագետ

Վալերի Ապրեսի Հարությունյանի ծննդյան 80-ամյակին

7

Ժամացած Գալինա Ցոլակյանը կատարել էր Ալեքսանդր Դոլուխանյանի «Ծիծեռնակ» երգը:

Շի Շուանի (Չինաստանի ժողովրդական հանրապետություն) կատարմամբ՝ ծայնագրությամբ, հնչեց Երանյան-Կոմիտասի «Հայաստան» երգը:

Վալերի Հարությունյանի հետ համագործակցության, Ա. Սպենդիարյանի անվան օպերային թատրոնում գործունեության տարիների մասին պատմեց Ալեքսանդր Թամազովը:

ՀՀ Նախագահի մրցանակակիր Անդրանիկ Մալխասյանի անզուգական կատարմամբ հնչեց Նիկոլ Գալանդերյանի «Մնաք բարով» երգը: Եվ միջոցառման ավարտին Եվրոպական ճանաչում ստացած, Գերմանիայի օպերային թատրոն-

Գոհար Շաչիգյան, Սերգեյ Սարգիսյան

Անդրանիկ Մալխասյան, Սարգարիտ Սարգիսյան

Գոհար Շաչիգյան, Սարգարիտ Սարգիսյան

ներում հանդես եկող անվանի մեներգիչ Գուրգեն Բավեյանի կատարմամբ հնչեց Արմեն Տիգրանյանի «Դավիթ Բեկ» օպերայից Գուսանի երգը:

ԳՈՀԱՐ ՇԱՉԻԳՅԱՆ
երաժշտագետ,
«Երաժիշտ»
ամսաթերթի հիմնադիր և
բողարկման
պատասխանատու

Жизнь в музыке

1

В 2021 году в Ереване в “Издательстве ЕГК” вышел в свет очерк профессора ЕГК им. Комитаса Шушаник Оганесовны Бабаян “Жизнь в музыке”, посвященный 90-летию замечательного музыканта, пианиста, музыковеда, заслуженного артиста Армении, профессора Вилли Вагановича Саркисяна (рецензенты проф. С. Г. Сараджян, доктор искусствоведения М. А. Рухкян).

“Заслуженный артист Армении, профессор Вилли Ваганович Саркисян принадлежит к плеяде замечательных армянских музыкантов, которая составляет гордость армянской фортепианной школы. Во всех сферах, – в исполнительстве и педагогической деятельности, в компози- торском творчестве и музыковедческих исследованиях, – проявляются особые свойства его многостороннего таланта, необычайная глубина знаний и эрудиция. Стремление к постоянному, глубинному изучению своего искусства – отличительная черта характера Вилли Вагановича. Подчеркнем, речь идет не о бесконечном совершенствовании мастерства, что вполне естественно для творческого человека, а именно о вечном поиске, постижении сути исполнительского искусства. Возможно, эта особенность определила масштаб и разнообразие его интересов в музыкальной деятельности” (С. 5).

“Первым учителем Вилли Вагановича после матери, с момента поступления в детскую группу, т. е. с пяти лет, стала Анна Михайловна Мнацаканян. У Анны Михайловны учились многие будущие замечательные музыканты. Потребность сочинять, почти обязательная сопутствующая примета талантливого музыканта-исполнителя, проявилась у Вилли Саркисяна с ранних лет. Возможно, здесь сказалось влияние матери. Анетта Сергеевна Хаханян-Саркисян, пианистка, воспитанница Тбилисской консерватории по классу известного педагога Л. Л. Трусковского, до конца своих дней преподавала общий курс фортепиано в музыкальном училище имени Романоса Меликяна, была любима и уважаема коллегами и учениками. По словам Вилли Вагановича, она “немного сочиняла”. Надо сказать, что и отец, Ваган Осипович, уроженец Шуши, получил музыкальное образование в духовной семинарии Эчмиадзина, пел в хоре под управлением Комитаса, играл на кларнете. В семье рассказывали, что Комитас тепло относился к отцу, называя его ласково «ղրղրուկը»” (С. 7).

“Разносторонняя одаренность, стремление к более широкому и глубокому охвату музыкальных проблем, нежелание ограничивать себя только исполнительством проявились в том, что В. Саркисян оканчивает с отличием Ереванскую консерваторию по двум специальностям – специальное фортепиано (по классу профессора К. А. Малхасян) и музыковедение (руководитель – профессор А. А. Барсамян)” (С. 9).

“В годы учения В. В. Саркисяна в Ереванской консерватории курс лекций по эстетике читал выдающийся ученый, второй после Романоса Меликяна директор Ереванской консерватории (1924–1926) Аршак Абгарович Адамян – уникальная личность, напоминающая по разносторонности дарований и творческих проявлений в различных областях искусства о талантах эпохи Возрождения. Как писал Вилли Ваганович, “судьба даровала мне счастье: обучаться эстетике у Аршака Абгаровича Адамяна. Однако милость судьбы проявилась и в том, что я был допущен к его благосклонной дружбе”.

Для В. Саркисяна встреча с А. А. Адамяном оказалась решающей. В этом удивительном человеке высокой культуры и энциклопедических знаний, музыканте и философе, он встретил тот идеал, к которому интуитивно и сам стремился” (С.12).

“Дружеское общение с А. Адамяном продолжалось до самой кончины Аршака Абгаровича в 1956 году, Вилли Ваганович остался верен учителю и в тяжелый период преследований, настоящей травли А. Адамяна. Неудивительно, что сразу после смерти Аршака Абгаровича Нина Степановна Адамян, его жена, с полным доверием передала В. Саркисяну весь огромный архив ученого, в том числе, неоконченные статьи, исследования и т. д. Дальнейшее показало, насколько она не ошиблась в выборе человека, которому можно доверить рукописи” (С.14).

“Невольнo испытываешь ностальгию по тем временам, когда Дом композиторов в Дилижане, чаще всего в летние месяцы, становился средоточием культуры, где можно было встретить великих музыкантов, выдающихся исполнителей, где гостили Ю. Тюлин, Д. Шостакович, Б. Бриттен, М. Ростропович, Г. Вишневская; Р. Щедрин, М. Плисецкая, Г. Канчели; отдыхали, занимались, творили выдающиеся армянские композиторы, исполнители, открывая для себя безграничные возможности и ничем невосполнимую ценность творческого общения художников.

Обстоятельства, при которых состоялась встреча В. Саркисяна с Д. Д. Шостаковичем, интересны и характерны для дилижанского Дома композиторов тех лет.

ШУШАНИК БАБАЯН

Жизнь в музыке

столетия. Через четыре года (1967) В. Саркисян впервые в Армении сыграл Сонату 2-ой ор. 61 Шостаковича” (С.16).

“Даже краткий обзор почти 70-летней концертной деятельности В. Саркисяна потребовал бы многих страниц, но мы остановимся на отдельных, лейтмотивных линиях исполнительства, которые можно проследить с самых ранних концертов.

Вилли Ваганович Саркисян много играет Шопена, Шума-

Великий композитор пригласил Вилли Вагановича в свой коттедж. Трудно описать чувства и переживания человека при общении с гением, пожалуй, точнее всего удалось передать эти ощущения М. Л. Ростроповичу. При встречах, по словам В. Саркисяна, они говорили о фортепианном исполнительстве, об Аршаке Абгаровиче.

От тех встреч у Вилли Вагановича остались автограф Д. Д. Шостаковича в нотах и память о величайшем композиторе XX

С Мартиросом Сарьяном в Доме-музее Мастера

на, Скрябина (от ранних опусов до Шестой сонаты ор.62 включительно), а из армянских композиторов – Комитаса, его Танцы он включает почти во все концерты. В музыке этих композиторов наиболее полно раскрывается исполнительская индивидуальность В. Саркисяна, ее особые привлекательные качества – тонкость и благородство, которое отличает некоторая сдержанность, словно оберегающая от преувеличений в выразительности. Неслучайно московские и ереванские музыканты замечали в нервном, поэтическом облике В. Саркисяна, в его концертном поведении (особая сдержанность, собранность), исполнительской манере сходство с В. В. Софроницким. Напомним, что среди любимых исполнителей Вилли Вагановича – С. Рихтер, В. Софроницкий, Г. Гульд, А. Бенедетти Микеланджели” (С.26).

“Творчеству армянских композиторов В. В. Саркисян иногда посвящал целые концертные программы; постоянны были и выступления в авторских вечерах, чаще всего в зале Союза композиторов Армении, где он нередко являлся первым исполнителем представленных произведений. Так

В. Саркисян – первый исполни- тель “Полифонической сонаты” и “Шести настроений” А. Арутюняна. Напомним, что “Шесть настроений” и “Фортепианный триптих” Сергея Агаджаня посвящены первому исполнителю этих произведений – Вилли Вагановичу Саркисяну. Хочется отметить и запись фортепианных произведений Гаяне Чеботарян на пластинку (фирма “Мелодия”)” (С. 27).

“Дух просветительства, характерный для концертной деятельности Вилли Вагановича, проявляется и в исполнении Баха. С баховскими программами В. Саркисяна связаны интереснейшие страницы концертной жизни Еревана.

Так, в 1969 году в зале Ереванской консерватории В. Саркисян сыграл в два вечера “Хорошо темперированный клавир” – все 48 прелюдий и фуг. Как говорит Вилли Ваганович, рассказывая об этом событии, “мы все преклоняемся перед гением Баха и, постоянно изучая его творения, стремимся к познанию мастера, а единственный путь к познанию – осуществить его замысел во всей полноте”, и добавляет: “Я ощущал себя вполне счастливым, играя все прелюдии и фуги “Хорошо темперированного клавира”)” (С.29).

“Исполнительская линия армянской музыки была продолжена в творческих работах В. В. Саркисяна (2005–2020) – в переложениях вокальной, инструментальной музыки армянских композиторов для фортепиано. Именно в сфере композиторского творчества просветительская направленность всей деятельности Вилли Вагановича обозначилась ярче всего.

Возможно, наиболее значительная работа В. В. Саркисяна в этой области – переложения 35 (!) Песен Комитаса. Имя Комитаса для Вилли Вагановича свято и дорого с детских лет (напомним, что отец Вилли Саркисяна пел в хоре Комитаса). Его Танцы он исполнял почти во всех своих концертах. Обширные знания жизни и творчества Комитаса, глубокое понимание его музыкального стиля в полной мере проявились в фортепианных переложениях песен, где нашли воплощение мельчайшие особенности фортепианного стиля великого композитора. Комитасу свойственны лаконизм, отточенность письма, каждая песня совершенна в своей лапидарности и образной точности. В фортепианных переложениях В. Саркисян бережно сохраняет эти качества, фактура прозрачная, легкая с элементами полифоничности (С. 37 Широкая педагогическая деятельность В. В. Саркисяна (он работал с 1954 г. в музыкальном училище имени Романоса Меликяна, в Ереванской консерватории имени Комитаса, в школе-десятилетке имени П. Чайковского, а в 1992–2000 гг. заведовал кафедрой специального фортепиано ЕГК) заслуживает особого внимания и более детального рассмотрения; мы же ограничимся лишь некоторыми наблюдениями и воспоминаниями.

Разумеется, Вилли Ваганович Саркисян – при- рожденный учитель. Как можно заметить, во всей музыкальной деятельности, в исполнительстве, теоретических исследованиях, творческих работах В. Саркисяна проявляются черты, соответствующие духовному облику истинного учителя: необычайный, разнообразный талант, мастерство, широкие знания и эрудиция, глубокая культура. Но есть и нечто большее, имеем в виду нравственные, удивительные этические качества. Напомним, сколько труда, сил и времени вложил Вилли Ваганович в незавершенные труды и сочинения учителей, Аршака Адамяна и Роберта Андриасяна, сознавая высокую ответственность и обязательства перед армянской музыкальной культурой. Думаем, именно подвижничество, свойственное натуре В. В. Саркисяна, придает особую ценность его преподаванию, что, безусловно, ощущали, иногда чисто интуитивно, все его ученики” (С.41).

“Притягательная сила педагогики В. В. Саркисяна заключается в его увлеченности музыкой, которая не может не “заражать” студентов, учеников, окружающих, создавая особую творческую атмосферу в общении с ним. Увлеченность музыкой ограждает Вилли Вагановича от мелких, суетных, псевдомузыкальных забот, позволяет ему и в солидном возрасте сохранять энергию и молодость духа, открывать каждый день что-то новое, не известное ранее в его любимом фортепианном искусстве и делиться своими открытиями с окружающими. Необычайное воспитательное воздействие оказывает духовный облик Музыканта, каждый день подтверждающего, что “искусство – самый прекрасный строгий, самый радостный и благой символ извечного, неподвластного рассудку стремления человека к добру, к истине и совершенству...” (С.43).

«ԵՐԵՎԱՆՅԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ»

❖❖❖

Հունվարի 24-ին տեղի ունեցավ Հայաստանում «ԵՐԱԶ-ՄՈՒՄ+» ազգային գրասենյակի ծրագրի համակարգող Լա-նա Կարլովայի հանդիպումը ԵՊԿ ղեկավարության և պրո-ֆեսորադասախոսական կազմի հետ:

Հանդիպման շրջանակներում ներկայացվեցին 2022-2027 թթ. համար հայտարարված այն ծրագրերը, որոնց կառուցվում են դիմել հայաստանյան բուհերը: Տի-կին Կարլովան խոսեց նաև այդ ծրագրերին մասնակցելու անհրաժեշտ պայմանների մասին, որոնցից է դասախոսների և ուսանողների՝ շարժու-նության ծրագրերի մասնակցելու համար պահանջվող օտար լեզվի իմացության մակարդակը:

Հանդիպման վերջում տիկին Կարլովան պատասխա-նեց ներկաների հարցերին:

❖❖❖

Փետրվարի 4-ին ՀՀ ԿԳՄՍ նախարարությունում տեղի ունեցավ 2021 թ. «Լավագույն ուսանող» մրցույթի մրցա-նակաբաշխության հանդիսավոր արարողությունը, որին մասնակցեցին ԿԳՄՍ նախարար Վահրամ Դումանյանը, նախարարի տեղակալ, մրցութային հանձնաժողովի նա-խագահ Կարեն Թեչոնյանը, բուհերի ղեկավարներ և ուսա-նողներ:

Մրցույթը անցկացվել է 7 ոլորտներում՝ բնագիտու-թյան, հասարակագիտության, հայագիտության, հումանի-տար, բժշկության, ճարտարագիտության և մշակույթ-սպորտ: «Լավագույն ուսանող» մրցույթում հաղթող են ճա-նաչվել 34 ուսանող, որոնցից 16-ը՝ բակալավրականի կր-թական աստիճանով, իսկ 18-ը՝ մագիստրոսականի: Ըստ

մրցույթի վերջարդյունքների 1-ին տեղը զբաղեցրել է 13 ուսանող, ում կշնորհվի 445.000-ական դրամ, 2-րդ տեղը՝ 11 ուսանող, ում կշնորհվի 345.000-ական դրամ, իսկ 3-րդ տեղը զբաղեցրած 10 ուսանողի կշնորհվի 220.000-ական դրամ կրթաթոշակ:

«Սա լավ հնարավորություն է ուսանողների համար՝ գինվելու մոր գիտելիքներով և դրանք ծառայեցնելու մեր երկրի զարգացմանը», - նշել է նախարարի տեղակալը:

Մրցանակակիրների թվում էին նաև ԵՊԿ բակալավրա-կանի 4-րդ կուրսի ուսա-նող, քանոնահար Արմինե Հակոբյանը (դասախոս՝ պրոֆեսոր Ծովինար Հով-հաննիսյան) և ԵՊԿ մա-գիստրոսականի 2-րդ կուրսի ուսանող, դաշնա-կահար Աստղիկ Ղուկաս-յանը (դասախոս՝ պրոֆե-սոր Վաղարշակ Հարությունյան), ովքեր արժանացել են համապատասխանաբար՝ առաջին և երկրորդ մրցա-նակների:

<https://escs.am/am/news/11477?fbclid=IwAR2nQquJFm9hKoX1dkq3mCHPJFNMwL5Rz9L64S0k0WGYZyKlg-JqCMOIFB9Y>

❖❖❖

ԵՊՀ Մշակույթի կենտրոնում դեկտեմբերի 23-ին տեղի է ունեցել «Երիտասարդ ստեղծագործողների հանրապե-տական ուսանողական բիենալե 2021»-ի մրցանակաբաշ-խությունը:

ԵՊՀ Մշակույթի կենտրոնի կողմից նախաձեռնած մր-ցույթը տեղի էր ունեցել 2021-ի հոկտեմբերին: Մրցությունը ներառվել էին արվեստի ու գրականության տարբեր ուղ-ղություններ և անցկացվել է առցանց տարբերակով, որին մասնակցել են ԵՊՀ-ի, Խ. Աբովյանի անվ. պետական ման-կավարժական, Վ. Բրյուսովի անվ. պետական լեզվահա-

սարակագիտա-կան, Հայ-Ռուսա-կան (Սլավոնա-կան), Վանաձորի պետական, Հա-յաստանի ազգա-յին ազգարային համալսարաննե-րի, Երևանի Կոմի-տասի անվ. պե-տական կոնսեր-վատորիայի, ինչ-պես նաև Ոստիկանության կրթահամալիրի ուսանողները:

Միջոցառմանը ներկա էին ԵՊՀ միջազգային համագոր-ծակցության և հասարակայնության հետ կապերի գծով պրոռեկտոր Արթուր Իսրայելյանը, ԵՊՀ Մշակույթի կենտ-րոնի տնօրեն Կարինե Դավթյանը, ուսանողներն ու կենտ-րոնի սաները: Մրցանակաբաշխության ընթացքում պրո-ռեկտոր Արթուր Իսրայելյանը հավաստագրեր հանձնեց մրցույթի հաղթողներին, ինչպես նաև խրախուսական տե-ղեր զբաղեցրած ուսանողներին:

Պատվոգիր էր ստացել նաև Երևանի Կոմիտասի ան-վան պետական կոնսերվատորիայի Ակադեմիական երգե-ցողության բաժնի մագիստրոսականի 1-ին կուրսի ուսանող **Ջոյա Սարգսյանին**, ով մրցույթի «Գեղանկար-չություն» անվանակարգում արժանացել էր 1-ին մրցա-նակի:

Նշենք նաև, որ մրցույթի մրցանակային ու խրախուսա-կան տեղեր զբաղեցրած ուսանողների ստեղծագործու-թյունները տպագրվելու են «Անկախության սերնդի ծայրը» ժողովածուի 2022 թ. հերթական համարում:

<http://ysu.am/quality/hy/1404988744/new/92400>

ԵՊԿ ԱՌՕՐՅԱՆ

❖❖❖

2021 թ. նոյեմբերի 20-ից մինչև 2022 թվականի հունվարի 31-ը անց կացվեց "NOUVELLES ETOILES" V միջազգային երաժշտական մրցույ-թը: Անցկացման ձևաչափը՝ առցանց, մեկ փուլով: Մրցույթը իրականացրեց Արտիմա (Artima) միջազգային մշա-կութային ասոցիացիան (Փարիզ), Դիվանագիտական և մշակութային ներկայացուցչությունների, «Յուրի-արտ» (Uniar) միջազգային նվագախմբի (Փարիզ, Ֆրան-սիա), ժան Վիենների անվան կոնսերվատորիայի (Grand Paris, Bobigny), «Փայլուն աղեղներ» (Блестящие смычки) կամերային նվագախմբի (Նովոսիբիրսկ, Ռուսաստան) աջակցությամբ:

Արտիմա ասոցիացիայի կողմից ստեղծվել էր 1200 եվ-րոյի չափով ընդհանուր դրամական մրցանակների ֆոնդ, որը տրվում էր Գրան պրիի հաղթողին (հաղթողներին): Բա-ցի Գրան պրի մրցանակից կան նաև հատուկ մրցանակ-ներ. Ֆրանսիայում և այլ երկրներում համերգների (այդ թվում նվագախմբի հետ) մասնակցություն: անվանի ման-կավարժների վարպետության դասընթացներին և կոնֆե-րանսներին մասնակցություն: մրցանակներ և նվերներ հո-վանավորներից:

"NOUVELLES ETOILES" V մի-ջազգային երաժշտական մրցույթի հաղթողներից է նաև մեր հայրենակի-ցը: ԵՊԿ լարային բաժնի 1-ին կուրսի ուսանող **Անի Բաղդյանը** (դասախոս՝ պրոֆ. Արմեն Հարությունյան, նվա-գակցող՝ Օվսաննա Ալեքսանյան) «Լարային գործիքներ» անվանակար-գում արժանացել է 2-րդ մրցանակի:

Հունվարի 24-ին տեղի ունեցավ ԵՊԿ Ջազ-փոփ երաժշտության ամբիոնի համերգային երեկոն: Համերգին հնչեցին ինչպես համաշխարհային հիթեր, այնպես էլ ամբիոնի վարիչ, պրոֆեսոր Նարինե Ջարիֆյանի ստեղծագործու-թյունները:

Լուսանակարներ՝ ԹԻՆԱ ՉԼՈՐԳՅԱՆԻ

❖❖❖

ԵՊԿ բակա-լավրականի 1-ին կուրսի ուսա-նող, դաշնակա-հար Արմեն Պու-չինյանը (դասա-խոս՝ պրոֆեսոր Կարինե Օհանյան) արժանացել է կանադական Euro Elite

միջազգային մրցույթի Պլատինե մրցանակի (Գրան պրի) և Կլարա Շումանի անվան միջազգային մրցություն (Գերմա-նիա) 2-րդ մրցանակի:

❖❖❖

2021 թ. նոյեմբերին՝ Թբիլիսիում Opera Crown միջազգային մրցություն հաջող ելույթից հետո ԵՊԿ Ակադեմիա-կան երգեցողության բաժնի բակա-լավրականի 4-րդ կուրսի ուսանող, բարիտոն **Ալեսե Դավթյանը** (դասախոս՝ ՀՀ վաստակավոր ար-տիստ, դոցենտ Առնոլդ Քոչարյան) իրավեր ստացավ Ցյուրիխի օպերային թատրոնի կողմից 2022-2023 թատերաշրջանը անցկացնել "International Opera Studio"-ի կազմում:

❖❖❖

ԵՊԿ Ակադեմիական երգեցողու-թյան բաժնի մագիստրոսականի 2-րդ կուրսի ուսանող, բարիտոն **Նավա-սարդ Հակոբյանը** (դասախոս՝ Սվետ-լանա Կոլոսարյան) արժանանացել է 1-ին մրցանակի Հյուսիսային Էլեմենտա ՄակՔոլումի 34-րդ ամենամյա երիտա-սարդական մրցություն:

ԼՐԱՏՎԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՐԹՅՈՒՆ ԻՐԱՎԱՆԱՑՆՈՂ ԵՐԵՎԱՆԻ ԿՈՆՏԵՆՍԻՍ ԱՆՎԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՆՍԵՐՎԱՏՈՐԻԱ ՊԵՏԱԿԱՆ ՈՉ ԱՌԵՎՏՐԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅՈՒՆ
Վկայական N 03Ա059505 տրված 7.04.2003թ.
ՀԻՄՆԱԴՈՒՆԵՐ՝ Կոմիտասի անվ. ԵՊԿ ՊՈՍԿ
ՍԵՐԳԵՅ ՍՈՐԱՅՅԱՆ, ԳՈՐԶՈՐ ՀԱԳՈՅԱՆ
Գլխավոր խմբագիր՝ ՄԱՐԳԱՐԻՏԱ ԿՐԱՎԿՈՅԱՆ
Թողարկման պատասխանատու՝ ԳՈՐԶՈՐ ՀԱԳՈՅԱՆ
Խմբագիրներ՝ ԱՆՈՒԷ ԿԻՐԱԿՈՅԱՆ (հայ. լեզու),
ՍՈՖՅԱ ԱԶՆԱՌԻՅԱՆ (ռուս. լեզու)
Գեղարվեստական խմբագիր՝ ԳՈՐԶՈՐ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

Արտատպումը միայն «Երաժիշտ» ամսաթերթի գրավոր արտոնությամբ: Խմբագրությունը միշտ չէ, որ համամիտ է հեղինակների կարծիքներին կամ տեսակետներին: Նյութերը չեն գրախոսվում և չեն վերադարձվում:

Ծավալը 10 էջ: Ստորագրված է 24.02.2022:
Գինը 400 դրամ: Տպագրմանը՝ 101:

Գովազդի տեղադրման համար դիմել խմբագրությունը նշված հասցեով.

0001, ք. Երևան, Մարկ Գրիգորյան 2
+374 10 52 39 93+118
+ 374 55 00 21 62
<http://www.conservatory.am>,
E-mail: yerazhisht@gmail.com
<https://www.facebook.com/Yerazhisht-newspaper-Yerevan-State-Conservatory-996490150508214/>

